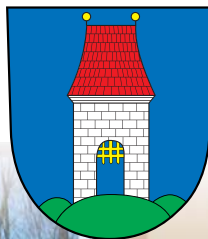

Dřevohostický zpravodaj

Modrý den v základní škole

1 - 2014

***Mnoho lidí se bojí o svou pověst,
ale málokdo se bojí svého svědomí.***

Gaius Plinius Maior

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz; Stanislav Skýpala, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Mgr. Hana Sedlářová, Ludmila Zehnálková, Jiří Kasperlík, Jaroslav Dopita, Jana Josieková, Petr Menšík
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	500 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, duben 2014, číslo 1/2014
Grafická úprava a tisk:	Elan spol. s r.o. Přerov
Uzávěrka příštího čísla:	30. 6. 2014

Úvodník

Vážení spoluobčané,

potkáváme se na stránkách Dřevohostického zpravodaje na začátku roku 2014. Milovníky zimních radovánek letošní zima moc nepotěšila. Byla bez přehánění extrémní a na našem území patřila mezi nejteplejší v historii meteorologických měření. Podobnou teplotu za posledních 80 let měly zimy 1974/1975, 1989/1990 a 1997/1998. Na sníh byla zima roku 2014 skoupá, takže lyžaři smutní a někteří zemědělci bědují. Naopak pozitivně ovlivnila teplá zima rodinné rozpočty. Ve srovnání s předchozí sezónou za vytápění elektrinou a zemním plynem ušetříme 3 až 5 tisíc korun.

O letošním roce 2014 se v politických kruzích hovoří jako o supervolebním. V květnu 2014 proběhnou již osmé přímé volby do Evropského parlamentu. Ty se budou vůbec poprvé řídit Lisabonskou smlouvou, kvůli které se například sníží počet europoslanců z některých zemí včetně České republiky. My budeme volit 21 zástupců (původně jich bylo 22) ve dnech 23. a 24. května.

Volby do obecních zastupitelstev se budou konat na podzim letošního roku. Datum konání se teprve upřesní vyhlášením prezidenta republiky, ale dle platných zákonů je jisté, že proběhnou někdy mezi 16. zářím a 16. říjnem. Bude se jednat již o šesté komunální volby v historii samostatné ČR. Volby do Senátu Parlamentu České republiky se budou konat v druhé polovině roku 2014. Bude se volit třetina senátu, obmění se tedy 27 z 81 mandátů.

Dne 31. března se uskutečnila na zámku přednáška Ing. Tomáše Havlíčka z firmy Atelier Fontes s.r.o. Na přednášce Ing. T. Havlíček prezentoval výsledky studie o protierozních a protipovodňových opatřeních v katastru městyse Dřevohostice mimo jeho zastavěnou část. Opatření se zaměřuje na zmírnění negativního projevu vodní a větrné eroze, slouží k neškodnému odvedení povrchových vod z povodí a zachycování smyté zeminy, k ochraně komunikací před škodlivým povrchovým odtokem a smytou zeminou, ke snížení rychlosti větru a jeho škodlivých účinků. Jedná se nejčastěji o protierozní příkopy, přejezdné průlehy, zatravněné údolnice, protierozní hrázky a ochranné nádrže. Technická opatření proti vodní erozi mohou vhodně doplňovat výsadby dřevin. Jako hlavní opatření proti větrné erozi se používají přirozené vegetační zábrany – tzv. větrolamy.

Na protipovodňové opatření na ul. Nábřeží od mostu ul. Lapač až k mostu na ul. Lány je rovněž vypracována studie. Případná realizace projektu výrazně změní ráz této lokality. Provedení jednotlivých opatření bude záležet na množství získaných dotací z Evropské unie i Státního fondu životního prostředí ČR v následujícím programovém období 2014 – 2020. Bohužel přednáška se setkala s nezájmem občanů.

Máme před sebou jedno z nejkrásnějších období roku – jaro, doufám, že si ho všichni v klidu užijeme a vychutnáme.

Stanislav Skýpala, starosta

Sloupek místostarosty

Pokaždé, když začínám psát sloupek, jsem přesvědčen, že bude dobrý, plný nadčasových postřehů a filozofických úvah. Stále jsem ještě nepochopil princip tuzemské politiky, a tak komentáře na toto téma raději vynechám. Zjistil jsem, že když do tajů velké politiky nebudu nijak pronikat, můžu se cítit spokojený, téměř až šťastný. Vlastně to, jestli se cítíme šťastni, to záleží jen na nás. Žijeme v prostředí, kterému málo rozumíme a také ho nedokážeme normálně využívat. V každodenním životě to vypadá tak, že si raději koupíme norský potravinový doplněk za pět stovek, namísto toho, abychom si uvařili čaj z kopřivy za plotem, která má účinky o hodně lepší (dělám to ale také tak). Řešíme mráz, který jde zase z Kremlu, řečí našich poslanců, místo abychom se podívali kolem sebe a naučili se třeba vycházet se sousedy, s lidmi, kteří jsou vedle nás. Dokážeme překonávat vzdálenosti, ale nedokážeme vytvářet blízkost. Děláme si naschvály, vozíme na Náměstí hnůj a nakládáme ho na lavičky v parku. Posledním hitem bylo nedávné prolítí laviček močůvkou anebo olejem...Divíme se, že se nedohodne Američan s Rusem, a tady se nedohodne otec s vlastní dcerou, sokol se sokolem, soused se sousedem. Je úsměvné, když po lidech na úřadě chcete, aby dali sousedovi pokutu, protože jejich kohout klove do hlavy vaše štěňata. Věnujme pozornost raději důležitým věcem. Víte třeba, že každý rok se v průměru sto lidí udusí spolknutím své vlastní propisky? To jsou důležité věci, to mějte na zřeteli. Budte na sebe tedy opatrní a dbejte na své zdraví. Také neplývejte svým časem. Čím víc času ušetříte, tím víc toho stihnete. Čas totiž nikdy nezískáte zpátky.

Tak já už také nebudu utrácet váš čas, rychle se budu věnovat svým povinnostem a budu vás informovat o novinkách posledního čtvrtletí... Trochu nás zaskočilo vyjádření Správy silnic Olomouckého kraje, požadující při opravě chodníku na Náměstí opravit z rozpočtu naší obce i polovinu souběžné vozovky. Důvodem byl propadnutý povrch v místě dřívějšího výkopu pro plyn a také nutnost přisunutí kanalizačních vpustí z vozovky těsně k obrubníku chodníku. Nejvíce na vině byla ale nová směrni-

František Žouželka a Richard Torač upravují prostor u hasičské zbrojnice.

ce silničářů o co největším přenesení finanční zátěže na kohokoli jiného, kdo jim třeba jen nepatrně zasáhne do vozovky. Předpokládali jsme určitou vstřícnost při osobním jednání na ředitelství správy silnic, třeba, že se o náklady na opravu vozovky podělíme napůl, ale ředitelka správy Jih byla nekompromisní, nepustila nám ani korunu. Kladným přínosem tohoto jednání byl však příslib generální opravy silnice od cukrováru po obloukový most v příštím roce. Rozpočtové náklady na tuto opravu jsou 11 milionů Kč a to byl důvod, proč nebyla tato oprava zařazena do plánu již na rok letošní, jak bylo původně avizováno.

Jak se vám líbí venkovní úpravy hasičské zbrojnice? Ta červená barva je pro někoho výrazná, tlumená šedou však nepůsobí nepříjemně a už vůbec ne agresivně. Tak má požární zbrojnice vypadat! Perlinkou vyhlazené, rovné stěny od dřevěných horních podhledů až k hraně chodníku, nápaditě provedený zadní štít budovy s opraveným balkonem, nově oplechovaným a obroubeným novým zábradlím. Tady ve dvorku se také demontovala stará siréna, původní, nevhodné umístění a provádí se výkop pro položení krátké odpadní kanalizace. Spádování podélného chodníku je optimální, ovšem spádování nově vyštěrkovaného prostoru mezi zbrojnicí a obecní bytovkou již tak snadné nebylo. V těchto dnech se provádí úprava vjezdu do objektu. Tady musí být provedena betonová základní deska protknutá kari sítí a položena hrubší zámková dlažba. A to jste neviděli ještě vnitřní prostory zbrojnice, které hasiči prováděli s pomocí získané dotace. Celý objekt požární zbrojnice bude veřejnosti přístupný v době oslav 130. výročí založení místního hasičského sboru, plánovaných na 28. a 29. června.

Také nemůžu zapomenout na provedenou stavební opravu jednoho z bytů již výše zmíněné obecní bytovky na ul. Mlýnské. Opravy se prováděly přes zimní období, rekonstrukce byla totální a úplná, včetně změny způsobu vytápění, výměny okna i vstupních dveří, ale i výměny vnitřního zařízení a doplňků. Obdobnou rekonstrukci by potřebovaly i vedlejší obecní byty, do budoucna se zdá reálná alespoň výměna oken a dveří bytovky.

Tak moc nadčasových úvah a postřehů jsem vám asi neposkytnul, možná jste si mohli prohlubovat své vědomosti jiným způsobem než čtením mého sloupku. Možná taky jsme z toho jara trochu víc rozdýchání než jindy. Ještě je ve hře návrat těžkých mraků, ale už nám jaro zkrátilo tmou, už se tady převaluje sem tam a slunko nám tluče do pupenů, a tak vám přeji ať si ho pěkně užijete.

Petr Dostál

Rozpočet městyse Dřevohostice na rok 2014

Příjmy

odd. par.	položka	popis	částka v Kč
	1111	Daň z př. fyz. osob ze záv. činnosti	2 993 000,-
	1112	Daň z př. fyz. osob ze SVČ	137 000,-
	1113	Daň z př. fyz. osob z kap. výn.	321 000,-
	1121	Daň z př. právn. osob	3 090 000,-
	1122	Daň z př. právn. osob za obec	778 050,-
	1211	Daň z přidané hodnoty	6 700 000,-
	1340	Popl. za likvidaci komunálního odpadu	620 000,-
	1341	Poplatek ze psů	26 000,-
	1343	Poplatek za užívání veř. prostranství	22 200,-
	1355	Odvod z výh. hr. automatů	244 000,-
	1351	Odvod loterií	66 000,-
	1361	Správní poplatky	221 000,-
	1511	Daň z nemovitostí	907 000,-
	4112	Neinv. dotace ze SR na správu	1 316 100,-
	4116	Ost. neinv. dotace ze SR	91 081,-
	4213	Inv. dotace od SZIF	496 890,-
	4134	Převody z rozp. účtů	70 000,-
	4139	Ost.převody z vlastních fondů	70 000,-
1019	2131	Příjmy z pronájmu pozemků	367 000,-
1031	2111	Pěstební činnost (les)	1 954 000,-
2321	2132	Příjmy z pronáj. ost. nem. ČOV	600 000,-
3314	2111	Příjmy z čin. knihovnické	7 000,-
3319	2111	Příjmy z kultury	150 000,-
3322	2132	Příjmy z pronájmu - zámek	60 000,-
3349	2112	Příjmy z prodeje zpravodaje	17 500,-
3399	2111	Ost. příjmy z kultury (SPOZ)	3 000,-
3612	2132	Příjmy z pronájmu - byty	490 000,-
3613	2132	Příjmy z pronájmu - nebyty	335 000,-
3632	2111	Pohřebnictví - poplatky	35 000,-
3632	2132	Pronájem smuteční síně	6 000,-
3639	2133	Příjmy z pronájmu movit. věcí	20 000,-
3639	2131	Pronájem pozemku	11 856,-
6409	2328	Mylná platba	80 316,-
3722	2112	Prodej pytlů na TKO	1 400,-
3725	2324	Sběr plastů EKO KOM	44 300,-
6310	2141	Příjmy z úroků	4 000,-
6171	2111	Poskyt. služeb	5 000,-
3113	2122	Odpisy ZŠ – vrácení	907 000,-
3639	3111	Prodej pozemků	100 000,-
	8115	Přebytek z roku 2013	680 000,-

Příjmy v roce 2014

23 367 693,- Kč

Financování 2014

680 000,- Kč

Příjmy celkem v roce 2014

24 047 693,- Kč

Výdaje

odd. par.	položka, třída	popis	částka v Kč
1031	Tř. 5	Lesní hospodářství	1 884 000,-
2219	Tř. 5	Chodníky a míst. komunikace	1 200 000,-
2221	Tř. 5	Výdaje na dopr. úz. obslužnost	235 000,-
2310	Tř. 5	Pitná voda	2 000,-
2321	Tř. 5	Odvádění a čištění odpad. vod	10 000,-
3111	Tř. 5	Předškolní zařízení MŠ	650 000,-
3113	Tř. 5	Základní škola	2 563 480,-
3314	Tř. 5	Činnosti knihovnické	150 000,-
3319	Tř. 5	Záležitosti kultury	843 000,-
3319	Tř. 6	Kultura – umělecké dílo	7 000,-
3322	Tř. 5	Zachování a obnova kult. památek	1 500 000,-
3349	Tř. 5	Ost. záležitosti sděl. prostředků	80 000,-
3399	Tř. 5	Ost. záležitosti kultury	100 000,-
3612	Tř. 5	Bytové hospodářství	300 000,-
3613	Tř. 5	Nebytové hospodářství	800 000,-
3613	Tř. 6	Nebytové hospodářství	320 000,-
3631	Tř. 5	Veřejné osvětlení	480 000,-
3631	Tř. 6	VO - investice	345 000,-
3632	Tř. 5	Pohřebnictví, hřbitov	177 000,-
3725	Tř. 5	Svoz plastů	30 500,-
3639	Tř. 5	Komunální služby	320 000,-
3721	Tř. 5	Sběr a svoz nebezpeč. odpadů	40 000,-
3722	Tř. 5	Sběr a svoz odpadů	808 899,-
3745	Tř. 5	Péče o vzhled obce a veř. zeleň	2 050 000,-
5512	Tř. 5	Požární ochrana	200 000,-
6112	Tř. 5	Zastupitelstvo obce	1 330 000,-
6171	Tř. 6	Činnost místní správy	80 000,-
6171	Tř. 5	Činnost místní správy	2 900 000,-
6310	Tř. 5	Obec.výdaje z finan. operací	450 000,-
6320	Tř. 5	Pojištění obec. majetku	160 000,-
6402	Tř. 5	Finanční vypořádání min.l et	7 660,-
6399	Tř. 5	Daň z příjmů za obec	778 050,-
6409	Tř. 5	Ost. činnosti jinak nespecif.	1 048 000,-
6409	Tř. 6	Ost. činnosti jinak nespecif.	152 000,-
6330	Tř. 5	Převody vlast. účtům a fondům	140 000,-
3421	Tř. 5	Využ. vol. času dětí a mládeže	106 104,-
3635	Tř. 6	Územní plánování	200 000,-
	8124	Splátky dlouhodobých půjček	1 536 000,-
3412	Tř. 5	Hřiště u ZŠ	14 000,-
5212	Tř. 5	Ochrana obyvatelstva	50 000,-

Výdaje v roce 2014

22 511 693,- Kč

Financování 2014

1 536 000,- Kč

Výdaje v roce 2014 celkem

24 047 693,- Kč

Finanční a Kontrolní výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Vážení spoluobčané,
tímto si Vás dovoluji seznámit s kontrolami, které proběhly v březnu 2014. Všechny zde uvedené informace byly v plných verzích prezentovány na veřejném jednání Zastupitelstva městyse Dřevohostice dne 27. 3. 2014.

Finanční výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice. č. j. 1/2014

Kontrolovaná organizace: Městys Dřevohostice, Náměstí 74, IČ: 00301213
751 14 Dřevohostice, okres Přerov

Datum kontroly: 18. 3. 2014 Čas: 16:00–18:00 hod.

Náplň kontroly: **Návrh rozpočtu městyse Dřevohostice na období roku 2014.**

Byl předložen Návrh vyrovnaného rozpočtu městyse Dřevohostice na období roku 2014. Jak na straně příjmů, tak na straně výdajů v částce 23.269.643 Kč.

Finanční výbor provedl kontrolu předpokládané výše jednotlivých položek rozpočtu, jak na straně příjmů, tak na straně výdajů.

Obsah a struktura předloženého návrhu rozpočtu odpovídá zákonu č.250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů a prováděcí vyhlášce č.323/2002 Sb. o rozpočtové skladbě.

Kontrolní výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice. č. j. 1/2014

Kontrolovaná organizace: Městys Dřevohostice, Náměstí 74, IČ: 00301213
751 14 Dřevohostice, okres Přerov

Datum kontroly: 18. 3. 2014 Čas: 16:00-18:00 hod.

Náplň kontroly:

Kontrola zápisů a usnesení Zastupitelstva městyse Dřevohostice 2010 – 2014.

Kontrolní výbor provedl kontrolu zápisů a usnesení – bez výhrad.

Kontrola zápisů a usnesení Rady městyse Dřevohostice 2010 – 2014.

Kontrolní výbor provedl kontrolu zápisů a usnesení – bez výhrad.

Kontrola zápisů z jednání komisí 2014.

Byly předloženy zápisy: kulturní komise ze dne 23. 1. 2014 a komise životního prostředí ze dne 15. 1. 2014 – bez výhrad.

Zpracoval: Jaroslav Jančík

Zastupitelstvo městyse učinilo zásadní krok ke své odpovědnosti

Zastupitelstvo městyse Dřevohostice na svém 20. zasedání konaném dne 27. března učinilo výrazné rozhodnutí k transparentnosti zastupitelstva. Je si vědomo, že pouze otevřené a odpovědné rozhodování může vést k efektivnímu hospodaření s obecním majetkem, je základním předpokladem pro zdravý rozvoj obce. Zvýšení transparentnosti a zabránění korupce jakéhokoli typu nevede jen k lepším hospodářským výsledkům, ale i ke zvýšení důvěry občanů ve správu jejich obce a jejich chuti se na samosprávě více podílet. Členové zastupitelstva svým usnesením rozhodli, že součástí zápisu z jednání zastupitelstev bude i tabulka se jmenovitým přehledem o hlasování jednotlivých zastupitelů.

V zápisu ze zasedání zastupitelstva by se tedy měl objevit každý bod, který je projednáván, připomínky k němu, důvodové a uvozující zprávy k tomuto bodu, hlavní obsah diskuze k této věci a v závěru tohoto zachycení výsledky hlasování (pro, proti, zdržel se) a konečně přijaté usnesení. Tento postup je nezbytný jak v případě, kdy zastupitelstvo něco rozhoduje, popř. jen bere na vědomí, nebo jen diskutuje a přijme závěr, že na dané otázce se bude nadále pracovat. U přijatého usnesení by rovněž měly být zachyceny úkoly, které z něj vyplývají pro členy zastupitelstva, radu obce, obecní úřad či starostu. Pro předejití budoucím rozporům je jistě vhodné zachytit protínávrh, který nebyl přijat. Součástí zápisu musí být všechny podklady, které byly při rozhodování použity, ve formě příloh. Je to důležité zejména z toho důvodu, že bez těchto dokumentů není často obsah zápisu srozumitelný a jednoznačný. Veřejné schůze zastupitelstva projednávají program o 20 i více bodech. Aby byl dostatečně věrně zachycen v zápise průběh jednání k jednotlivým projednávaným materiálům, Zastupitelstvo městyse Dřevohostice rovněž rozhodlo na svém 20. zasedání konaném dne 27. března, že z průběhu jednání zastupitelstva bude pořizován zvukový záznam jako podklad pro upřesnění vyhotoveného zápisu ze zasedání zastupitelstva s platností od 1. 4. 2014.

Stanislav Skýpala, starosta

Vodění medvěda aneb masopust býval vždycky pochod rozverných masek

Masopust sice nikdy nebyl církevní svátek, ale i přesto je zařazen do církevního kalendáře a jeho termín je pohyblivý a určuje se podle Velikonoc. Masopust vlastně probíhá již od Tří králů až do začátku postní doby, která začíná Popeleční středou. Při pomyšlení na dlouhý předvelikonoční půst si lidé v tuto dobu dopřávali dosytosti bujarého veselí, zpěvu, tance a pochopitelně i jídla a pití. Proto se také v tomto období odehrávalo nejvíce zabíjaček. S masopustem souvisela i řada symbolických magických úkonů a pověr, které měly zajistit jednak blahonosný a plodonosný účinek a jednak ochránit usedlost před zlými a nepříznivými silami.

Masopustní neděle se počítá 49 dnů před Božím hodem velikonočním a už dříve se držel hlavně po tyto tři dny – tučný čtvrtek, taneční neděle a maškarní úterý. V dnešní době se oslavy masopustu přesunuly hlavně na masopustní sobotu nebo neděli. Na úterý pak připadá slavnost ukončení masopustu – Pochovávání basy.

První zmínky o oslavě masopustu sahají již do 6. století. Byly to oslavy plné tance, jídla a pití s přemírou bujarosti, proto proti nim vystupovala katolická církev. Ale za celá staletí se jí tuto tradici nepodařilo vymýtit, zbytečná byla i snaha přemístit alespoň část oslav do kostelů a klášterů. Jediné, co se podařilo, bylo zahrnutí oslav masopustních dnů mezi církevní svátky a určování jejich termínů.

Tento svátek byl oblíbený mezi všemi vrstvami obyvatelstva, na prostých vesnicích, ale i na královských sídlech, kde se pořádaly karnevalové zábavy v maskách. Ve městech se často organizovaly taneční zábavy a průvody masek. Maškary a tanec měly pro naše předky mnohem hlubší smysl hospodářský. Některým maskám, jako medvědovi a koníčkovi, byla přisuzována plodonosná moc a tanec s nimi měl přinést kromě plodnosti také bohatou úrodu na polích a prosperitu dobytka. Masopustní masky bývaly, a dodnes jsou, velmi rozmanité, jejich počet býval libovolný, chodily společně nebo ve skupinkách. Ženám bylo dříve zakázáno se převlékat do masek, proto se muži často strojili do ženských převleků, tak je tomu dodnes, i když ženy dnes již v průvodech maškar mohou být. Některé masky mohli nosit zase jen svobodní mládenci, na masku koníčka (kobylky neboli klibny) museli být minimálně dva muži a museli být pěkně sehrazení. Většinou masky sehrály v domech malá divadelní představení podle daného scénáře. Jejich cílem bylo pobavit místní i sebe, způsobit chaos a nepořádek a zatančit si s děvčaty. V každé chalupě si však museli zatančit s medvědem a vykoupit koníčka, aby nebyla ohrožena plodnost a úroda. Masky však prováděly i řadu skopičin, jako mazání sazemi a házení do sněhu. Také nepořádek ve stavení dokázaly masky rychle natropit, což hospodyně nemile nesly. VŽDY ale hlavním úkolem masek bylo popřát úspěšný hospodářský rok, zdravý a plodný dobytek a také plodnost žen a mužů. Masky byly všude pohoštěny a ještě dostávaly výslužku, jídlo i peníze. Ty se pak společně propily v hospodě – proto bývávali hospodáři štedří.

Jsme rádi, že můžeme v našem městečku připomínat tradice alespoň v omezené míře – nikoho jsme totiž ani nepomazali sazemi, ani nevyváleli ve sněhu a ani moc

nepořádku jsme neudělali a ani jsme se nepobíli. Ale přání zdraví a úspěchu od nás slyšel každý, kdo našemu masopustnímu průvodu otevřel dveře svého domu.

Děkujeme i za finanční prostředky, které jste nám darovali. Nic z toho jsme nepropili v hospodě!! Všechno necháme na naše slavnosti 130. výročí založení SDH Dřevohostice, které se uskuteční poslední červnový víkend a na které jste všichni srdečně zváni.

*Michaela Roubalíková,
SDH Dřevohostice*

Šibřinky

Děti se přišly pobavit na šibřinky v neděli 2. března.
Pestré odpoledne plné her a soutěží pro ně připravili členové T. J. Sokol.

Pochování basy

V úterý 4. března jsme za hojné účasti pozůstalých pochovali basu.

Rychlé šípy z pohledu Rychlých šípů

Tak už máme zase jaro. Skončila sezóna plesů, masopustních akcí, divadel a je čas bilancovat. My ochotníci jsme letos secvičili kousek, o kterém by spousta z vás (a myslel si to i režisér) řekla, že se do jevištní formy převést nedá – Rychlé šípy z pera Jaroslava Foglara. Vlastimil Peška se svým scénářem a pak i my všichni zúčastnění jsme to dokázali.

A byla to opět povedená taškařice. Jen si představte úvod: na jeviště vbíhá padesátiletý Bob Skopal coby Mirek Dušín následován čtyřmi o něco málo mladšími kolegy – Jarkou Metelkou představovaným „navrátilcem“ Jarkem Zatloukalem, Jindrou Hojerem, kterého ztvárnil Pavel Roubalík. Všechny tři stíhá Červenáček Fanda Seidl s typickou čapkou a všechny předběhne Marek Jakubec v roli Rychlonožky. No není to k popukání?

Popisem děje vás zdržovat nebudeme, pokud jste tento kus ještě neviděli, máte poslední šanci v sobotu 12. července v zámeckém areálu. Jen se zmíníme o překvapivém závěru – bitvy papírovými koulemi Podkováků s Šípáky se aktivně zúčastnili i mnozí diváci v předních řadách a zasloužili se o konečné vítězství naší pětičky.

Rychlé šípy

7. setkání seniorů Dřevohostic

Už posedmé pro nás, seniory, vedení našeho městyse připravilo 9. března krásné nedělní odpoledne v sále dřevohostické sokolovny. Hned po krátkém úvodním projevu starosty Dřevohostic pana Stanislava Skýpaly a přivítání nás všech i hostů vystoupili členové Slezského divadla v Opavě s pásmem známých i méně známých operetních melodií, které mluveným slovem propojil člen souboru ve věku našich vrstevníků. Všichni jsme obdivovali jeho vitalitu i pohybové schopnosti v tanečních kreacích, při kterých si nezadal s mladšími kolegy. Podle reakce v sále mělo vedení městyse šťastnou ruku při výběru kulturního programu. Stačilo se jen rozhlédnout po sále a bylo vidět, že jsme většinu známých melodií zpívali spolu s umělci, třeba tu známou z Piskáčkova Tuláka, nebo od Hašlera – Ta naše písnička česká. Opavští umělci navodili svým vystoupením bezvadnou atmosféru celého odpoledne, na kterou budeme dlouho vzpomínat.

Hned po této části kulturního programu vystoupil místostarosta pan Petr Dostál, který nás stručně seznámil s připravovanými hlavními akcemi v Dřevohosticích v tomto roce. Poté vystoupila v krátkém projevu předsedkyně Klubu seniorů Dřevohosticka paní Marie Foukalová, která představila všem přítomným činnost klubu a ukázala práce některých členů.

Jejím vystoupením byl ukončen organizovaný program a následovala volná zábava spojená s pohoštěním připraveným v režii městyse. Překvapením byla pro všechny ženy kytička, kterou jim předalo vedení městyse. K tanci i poslechu hrála oblíbená kapela „Kalíšek“, a tak v sále vládla stále výborná nálada a málem se nám po 20. hodině večer ani nechtělo jít domů.

Jsme přesvědčeni, že ti senioři, kteří nepřišli i přes to, že je členky klubu osobně zvaly, mohli jen litovat, protože jsme se bavili opravdu výborně.

Děk za krásný večer samozřejmě patří nejenom vedení městyse, ale i všem jeho zaměstnancům a mladým hosteskám, kteří se spolupodíleli na přípravě, organizaci i perfektním servisu.

*Za klub seniorů
Marie a Ladislav Foukalovi*

Navštívili jsme Ekvádor a Galapágy

V neděli 16. března 2014 se v konferenčním sále v dřevohostickém zámku uskutečnila další zajímavá akce Vlastivědné společnosti Žerotín – cestovatelská přednáška pana Jiřího Máry a jeho paní, která nás (asi 36 účastníků) zavedla do exotických končin Ekvádoru a na souostroví Galapágy. Procestovali jsme s nimi ostrov Bonaire, který je zatím opravdovým rájem potápěčů z celého světa. Setkali jsme se se zdejšími plameňáky i leguány. Navštívili jsme hlavní město Ekvádoru Quito a ponořili jsme se společně s Márovými do nezbytného studia španělštiny. Zavítali jsme na indiánský trh do Otavala a později sestoupili do amazonské džungle a drželi jsme palce vozíčkáři Jirkovi při plavbách po vodních tocích a při překonávání překážek v neprostupném pralese. V závěru besedy jsme zhlédli krásy tajuplného souostroví Galapágy a pozorovali jsme obrovské želvy, přítulné lachtany, zvláštní kraby lávové i mořské

leguány. Strávili jsme tak velmi krásné a poučné odpoledne, podtržené velmi pěkným, vtipným vyprávěním obou manželů, kteří hned v úvodu omluvili pro nemoc svého syna Jirku, který nám tentokrát velice chyběl. Věříme, že se brzy uzdraví a zase bude promýšlet další cesty do světa, a tak nás i v budoucnu zase obohatí.

*Mgr. Zdeněk Smiřický
předseda Vlastivědné společnosti Žerotín Dřevohostice*

Hasičské muzeum Dřevohostice na cestách

Již začátkem roku 2013 jsem se zajímal u vedení největšího nákupního centra ve zlínském kraji (Centro Zlín), jakým způsobem fungují výstavní expozice v pasážích nákupních center, která jsou v posledních letech tak populární a velmi navštěvovaná. Sám jsem zhlédl několik výstav v podání kovo-zoo, Dinoparku nebo historie kriminalistiky. Již po druhé návštěvě manažera nákupního centra bylo rozhodnuto o realizaci výstavy hasičské historie a současnosti. Kurátorka výstavy Mgr. Eva Zapletalová dala pracovní název expozici „V plamenech“ a tento již zůstal názvem oficiálním. Pro jednodušší realizaci výstavy byl jako termín zvolen únor 2014, kdy je v Hasičském muzeu omezený provoz. Po zajištění prvních materiálů pro výstavu, jako byly uniformy, přilby a drobné artefakty, se postupně začalo tvořit jádro výstavy, avšak to hlavní byla instalace čtyř kusů koněspřežných stříkaček a drobnější techniky v podání přenosných motorových stříkaček. Součástí výstavy byla prezentace Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje.

Výstava byla oficiálně otevřena 1. 2. 2014. Již při otevření nám bylo navrženo prodloužení výstavy z jednoho měsíce na měsíce dva. A tak 30. 3. 2014 byla výstava ukončena za doprovodu ukázek záchrannářů HZS Zlínského kraje a na závěr proběhla ukáзка hašení kombinovanou koněspřežnou stříkačkou z našeho muzea.

Jak jsem sám několikrát při kontrole expozice zjistil, zájem o vystavované exponáty trval po celou dobu výstavy. Zákazníci využili možnosti vyfotografovat se s dětmi u koněspřežných stříkaček a přenosných stříkaček, prohlédnout si historické i moder-

ní uniformy, pracovní nářadí hasiče z konce 19. století a zásahové vybavení dnešního hasiče. Zaujaly je historické hasičské přilby nebo fotografie historické a moderní techniky. Po celou dobu výstavy probíhala také projekce největších požárů ve zlínském kraji za posledních několik desetiletí.

Realizace této výstavy měla pro nás tři

základní cíle a těmi byla pozvánka na oslavy výročí 130 let od založení našeho sboru roku 1884, dále zviditelnění našeho malebného záměčku s expozicí hasičského muzea, a jak jsme při přípravě výstavní expozice zjistili, ve Zlíně nevědí, kde jsou Dřevohostice, tak také rozšíření povědomí o městysu Dřevohostice.

*Pavel Mrtvý
starosta sboru*

Hasičská zbrojnice mládne

S blížícím se termínem oslav 130 let od založení našeho sboru také postupně finišují práce na dokončení rekonstrukce hasičské zbrojnice. Rekonstrukce započala již v roce 2013 zejména pro úsporu energií při vytápění, a to výměnou vrat do obou garážových stání. Tato investice současně s povrchovými opravami stěn a nátěrem podlahy proběhla v režii majitele budovy městysu Dřevohostice.

Na přelomu 2013/14 proběhla další etapa rekonstrukce – kompletní výměna oken, oprava elektroinstalace a stavební povrchové úpravy. Součástí této etapy byla také úspěšná žádost o dotaci z MAS Partnerství Moštěnka v rámci financování Státního zemědělského a investičního fondu. Pro výměnu oken, vybavení nábytkem společenské místnosti i garáže, židle, stoly a obložení byla získána dotace 188 700 Kč. Sbor dobrovolných hasičů Dřevohostice se podílel na spolufinancování rekonstrukce částkou přibližně 70 000 Kč. Členové sboru také při rekonstrukci odpracovali více než 430 brigádnických hodin.

Nyní probíhají dokončovací práce na fasádě a terénní úpravy financované majitelem budovy městysem Dřevohostice.

28. 6. 2014 proběhne oficiální otevření zrekonstruované zbrojnice v rámci programu oslav výročí založení sboru.

*Pavel Mrtvý
starosta sboru*

Radslavská přilba pro dřevohostické opět úspěšná

V sobotu 29. 3. 2014 se v Radslavicích uskutečnil 13. ročník dovednostní soutěže družstev dobrovolných hasičů. Samozřejmě naše soutěžní družstvo pod taktovkou Davida Stiskálka nemohlo chybět.

V letošním roce se zúčastnilo celkem 26 družstev – 4 soutěžní družstva z Polska, 3 družstva ze Slovenska a 19 družstev z České republiky. Pořadatelé připravili pro soutěžící celkem 18 disciplín s hasičskou a záchranářskou tematikou.

Na první příčce se umístilo družstvo domácích před slovenským družebním sborem ze Sveržova, na třetí příčce se umístilo soutěžní družstvo Dřevohostic ve složení David Stiskálek, Radim Hyben, Pavel Čížek, Pavel Roubalík, Radim Česelka, Michael Seidl a náhradník Radek Tomčík. Naše družstvo tak stále drží výbornou bilanci v historii této soutěže. Naši kluci dosáhli nejlepších umístění v disciplínách bytový požár (vyhledávání

osob v prostředí se sníženými podmínkami viditelnosti), požární útok do kopce, doprava vody pomocí ejektoru, povodeň (pytlování písku a stavba protipovodňové hráze), průchod hořícím domem.

Náš družební sbor DHZ Zlaté ze Slovenska se umístil na celkovém 16. místě.

Vedení sboru děkuje našemu soutěžnímu družstvu a také početnému fanklubu, který je doprovázel po celou dobu soutěže.

Při výpočtu celkových výsledků došlo k chybě při zpracování časů. Družstvo Dřevohostic bylo dodatečně vyhodnoceno na konečném druhém místě.

*Pavel Mrtvý
starosta sboru*

V Turovicích hasiči slavili

Na podzim minulého roku v Turovicích společně oslavili krásné 90. výročí narození zasloužilého člena zdejšího hasičského sboru – bratra Jaroslava Oravy, který při práci ve sboru obětavě prožil velkou část svého života. Patřil vždy k aktivním oporám turovického hasičského sboru a navíc působil dlouhá léta jako preventista a rozhodčí okrskových soutěží.

Představitelé Sboru dobrovolných hasičů Turovice i všichni jeho členové mu ze srdce popřáli mnoho zdraví, pohody a štěstí do dalších let.

Stanislav Talla st.

Sedící zleva: Stanislav Talla st. (starosta hasičského okrsku Dřevohostice), oslavenec bratr Jaroslav Orava.

Stojící zleva: Petr Česelka (starosta turovického hasičského sboru), František Nesvadbá (velitel výjezdového družstva), Stanislav Talla mladší (velitel sboru).

Co víme o historii dřevohostické zvonice a dalších církevních objektech

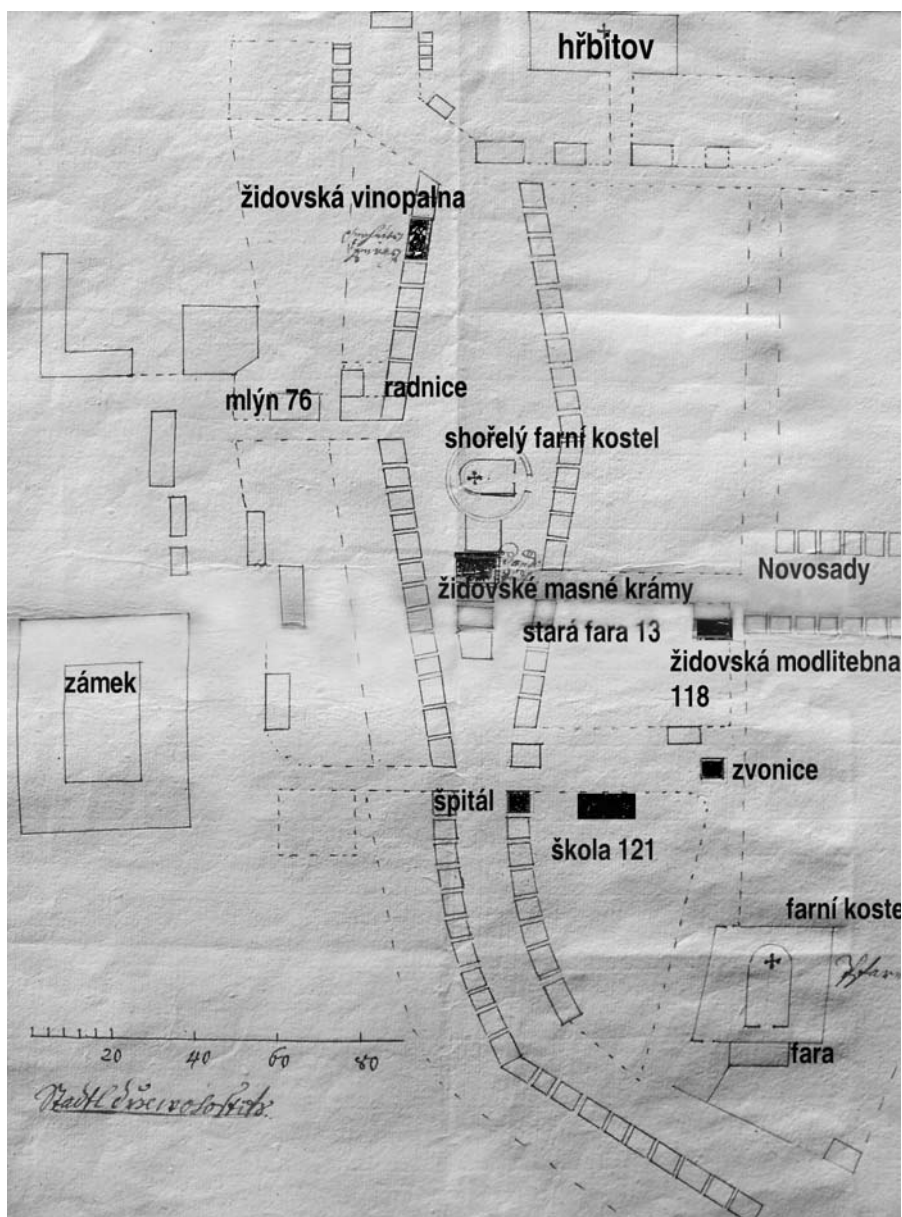
1. část

V souvislosti s archeologickým výzkumem v prostoru zvonice a kolem ní je prospěšné uvést, co nám říkají archivní prameny o církevních poměrech v Dřevohosticích. V roce 1358 nechal Sudek z Dřevohostic prostřednictvím úředníků olomouckého zemského soudu vložit Drslavovi ze Šelnberka do zemských desek všechny své majetky v Dřevohosticích, jež mu předtím prodal. Podle mladšího zápisu z roku 1371, když Drslav statky prodával dál, se jednalo o polovinu městečka Dřevohostice, tamní tvrz a patronátní právo ke kostelu. To je první zmínka o existenci kostela v Dřevohosticích. Předpokládáme, že již tehdy stál kostel v centru městečka, v místech dnešního parku na náměstí. Farář Tomáš Mnich, který v Dřevohosticích působil v letech 1815–1834, poznamenal, že za jeho času (1820) kostel ještě mnozí staří lidé pamtovali a uváděli, že měl úzká a vysoká okna, gotickou podobu, byl celý černý, pustý a bez klenutí a byl obehnán zdí. U téhož kostela bývali až do roku 1786 pochováváni zemřelí. Doklad o zasvěcení svatému Havlu je pozdního data, teprve z roku 1671. Svatý Havel, který byl mnichem-poustevníkem, byl populárním světcem v období středověké kolonizace. Pokud by to bylo v případě dřevohostického kostela původní zasvěcení, mohli bychom z toho odvozovat, že ke vzniku vsi došlo v rámci kolonizace ve 13. století.

Fara stála přes cestu v místech, kde je nyní na náměstí dům čp. 13 (Dům služeb). Hřbitov se rozkládal tam, kde později stál panský mlýn, zvaný prostřední, čp. 76. Dřevohostická farnost ve středověku zřejmě nebyla nijak rozsáhlá, neboť vzhledem k existenci přerovského arcijáhensství se v okolí Přerova vytvořila relativně hustá farní síť a zahrnovala vedle Nahošovic vsi dřevohostického panství – Turovice, Radkovu Lhotu, Lipovou a Křtomil, u vzdálenějších míst se dá očekávat, že jejich obyvatelé spádali pod bližší kostely. Jiné zprávy o církevních poměrech až do začátku 16. století se nám nezachovaly.

Je velmi pravděpodobné, že po husitských válkách se obyvatelé městečka v převážné míře přiklonili k utrakvismu a římští katolíci byli zastoupeni v mizivém počtu. Dřevohostický farář Matouš Moravec z Lipníku v roce 1545 složil traktát, který odporoval pravé víře. Prostějovský farář Jan Zahrádka jej předložil pražské konzistoři, která zahájila šetření, jehož výsledkem bylo, že kněz Matouš 27. září vlastnoručním zápisem svůj blud odvolal, nad to pak své odvolání přednesl nejen v Praze v týnském kostele, ale i v Prostějově slavně před shromážděnou obcí.

V roce 1529 pohnal tehdejší majitel panství Bernard ze Žerotína a na Dřevohosticích Buriana a Jarolíma, bratry z Baště, že jejich poddaní v Nahošovicích odmítli pomáhat ostatním usedlým lidem, kteří příslušeli k dřevohostické faře, dělat zvonice a že bratři je k tomu nechtěli donutit. Nález panského soudu vyzněl ve prospěch Bernarda, který dokázal, že ves Nahošovice příslušela k dřevohostické faře a nahošovští lidé vedle jiných lidí k té faře příslušejících pomáhali u kostela. Proto byli povinni se podle starodávného obyčeje zachovat a Dřevohostičtí, když by chtěli jaké dílo, aneb opravy k tomu kostelu učinit, byli povinni Nahošovské podle spolu s jinými oso-

Plánek Dřevohostic z roku 1727, pořízený k tzv. separaci židů.
Autorem zakresleny objekty, o kterých se mluví v článku.
Originál uložen v MZA Brno

Vzadu zvonice, nízká budova před ní stará škola (č. 121)

bami k tomu obeslat. Tento zápis byl příčinou k úvahám o tom, kterou to věž v Dřevohosticích v roce 1529 vlastně stavěli. Protože v 19. století byla v městečku výraznou dominantou zvonice, uvažoval již Řehoř Volný ve své církevní topografii, že se stavěla zvonice stojící osaměle v blízkosti dnešního farního kostela. Florian Zapletal později uvažoval o tom, že mohlo jít o věž radniční.

Ze zápisu je ale zřejmé, že šlo o povinnost farníků k faře. Muselo jít tedy o stavbu činěnou ve prospěch utrakvistického kostela. Z toho vyplývá, že se jednalo o věž stojící u farního kostela, dnes již neexistující, o níž se ale dochovaly zprávy z pozdější doby. V době vysvěcení faráře Tomáše Mnicha na kněžství (1793) stála ještě celá věž, na které býval umíráček, jenž po zboření věže roku 1793 byl zavěšen na věž kostela. Nemohlo jít o stavbu dnes stojící zvonice, tu by nestavěli farníci mimo areál farního kostela, ani by ji nestavěli ve prospěch jiného vyznání, jímž byla jednota bratrská. Kromě toho je tato zvonice daleko mladšího data.

Výraznou a poměrně četně zastoupenou vrstvou obyvatelstva byli v Dřevohosticích 16. století židé. Podle zjištění Miroslava Marady jich zde nejvíce bylo zřejmě ve druhé polovině 16. století, a vůbec nejvíc možná před rokem 1577, kdy vznikla dřevohostická gruntovní kniha, asi 14 až 15 rodin. Obecně lze pozorovat ubývání počtu židovských rodin a to již před třicetiletou válkou, v jejím průběhu vymizeli zřejmě více-méně všichni. Po válce zde však několik židů přebývalo i nadále, ale zřejmě již netvořili žádnou větší, pevnější komunitu – snad jen několik spekulantů (provoz palírny od roku 1673, obchod s kůžemi, úrokové podnikání). Dalším zajímavým rysem bylo to, že tvořili i místně uzavřenou komunitu. Jejich domy totiž stály na ploše vymezené dnešní ulicí Kostelní v napojení na náměstí a ulicí Novosady až po uličku vedoucí zpět kolem zvonice do ulice Kostelní. V místech dnešního domu čp. 118 stávala budova sloužící židovskému kultu, dle tradice synagoga.

V 16. a na počátku 17. století představovali vlivnou skupinou obyvatel v Dřevohosticích ještě členové jednoty bratrské. První zmínka v té souvislosti je z roku 1523, kdy podle bratrského nekrologia zemřel v městečku bratr Ondřej Andělíčka či Budiříčka. Majitel panství Vilém ze Žerotína a na Dřevohosticích, kterého požádal tehdejší správce sboru, bratr Jan, osvobodil bratřím v Dřevohosticích listem z 15. února 1561 dům pod městečkem, jmenovitě sbor, v němž se scházeli k službám svatým a v němž bydlel také správce se svou čeládkou, i s příslušenstvím ve svých mezích a ohradě vůkol vsí zahrady, a osvobodil je od všelijakých platů, berní, šacunků, robot, hlásek, z povinnosti táhnout na vojnu i účasti ve světských úřadech. Zároveň jim daroval i kus rolí s loučkou proti Lipové. Vilém také povolil, aby bratrský správce mohl volně vykonávat řemeslo bez překážky cechů, aniž by pak vstoupil do cechu. Pokud by chtěl do něj vstoupit, měli jej připustit k cechovnímu tovaryšstvu jako jiného mistra a nenutit ho k ženitbě ani k cechmistrovství ani k chození na procesy ani k jiným mistrovským zaměstnáním. Bratrský správce si mohl s čeládkou navařit pivo bez překážky. Majitel také svolil, aby každý správce v tom bratrském domě mohl bez překážky učit pacholátka číst, psát a vychovávat všelijakým slušným a dobrým křesťanským obyčejům a vlídnostem, „neb to znám býti za dobrou a právě užitečnou věc mým poddaným“. Dal také správcům volnost kšaftovní. Správce dřevohostického sboru Jan Litický zemřel roku 1575 v Tovačově. Z uvedeného vyplývá, že v té době ještě nestál bratrský sbor (kostel), členové jednoty bratrské konali své bohoslužby v domě (faře), kde zároveň bydlel správce sboru a jeho pomocníci, kde pracovali a kde také byla bratrská škola. Je pravděpodobné, že to již tehdy bylo v místech, kde dnes stojí římskokatolická fara.

*Jiří Lapáček
(dokočení v příštím čísle DZ)*

Dřevohostický básník národního obrození P. Tomáš Mnich

V neděli 10. listopadu 2013 jsme přivítali v konferenčním sále dřevohostického zámku významnou osobnost olomouckého kulturního života, bývalého vysokoškolského učitele, literárního kritika, spisovatele a překladatele polské poezie docenta PhDr. Františka Všetického, CSc.

Pan docent je autorem 18 odborných publikací, v nichž se zamýšlí nad stavbou poezie i prózy, nad díly spisovatelů Josefa Štefana Kubína, Jakuba Arbesa, bratří Čapků, Miroslava Horníčka a mnoha dalších. Napsal čtyři knihy fejetonů o literatuře a zajímavostech kolem ní. Vydal sbírku básní a je překladatelem básnických děl současných polských básníků. Je častým účastníkem literárních festivalů nejen u nás, ale hlavně v Polsku, kde si jeho péče o polskou literaturu nesmírně váží. Působil dlouhá léta jako vysokoškolský pedagog na katedře českého jazyka a literatury na Pedagogické fakultě University Palackého v Olomouci. Po roce 1990 se stal vedoucím této katedry.

V posledních letech vydal několik románů o našich spisovatelích, na příklad v roce 2012 o spisovateli a dramatikovi Františku Langerovi „Léta legionů“ a připravuje román

o národním obrození na Moravě, kde jednou z postav je i dřevohostický básník P. Tomáš Mnich.

Docent PhDr. František Všeticka pohovořil o národním obrození na Moravě a poprosil o přednes ukázek z jeho románu paní Libuši Kroutilovou, pracovnici našeho obecního úřadu, která svým krásným přednesem podpořila velmi pěknou atmosféru tohoto podzimního setkání.

(Pan docent nám dodatečně sdělil, že jej nadchla spontánní recitace části Máchova „Máje“ účastníky této besedy.)

P. Tomáš Mnich se narodil 3. ledna 1766 v nedalekém Beňově. Studoval na piaristickém gymnáziu v Kroměříži, kde na něj měl velký vliv obrozenský profesor P. Vít Baur, jež vyzýval své žáky k veršování v českém jazyce. Po následujícím dvouletém filosofickém studiu v Olomouci vstoupil do generálního kněžského semináře v Olomouci na Hradisku. Zde na něj a jeho přátele měl velký vliv výtečný jazykovědec a národní buditel Josef Dobrovský.

Již v době studií se Tomáš Mnich pokoušel o básnickou tvorbu, v níž jej Dobrovský podporoval, stejně jako inspiroval k tvorbě jeho kolegy. Jejich dílka pak zasílal Antonínu Puchmajerovi do Prahy a ten je vydával v jeho prvních básnických obrozenských almanaších „Sebrání básní a zpěvův“ (1797) a „Nové básně“ (1798). Spolu se svými spolužáky P. Augustinem Kučou a P. Janem Zábranským se dřevohostický kněz P. Tomáš Mnich (vysvěcený v roce 1793) stal jedním ze zakladatelů novočeského básnictví na Moravě. Zemřel jako farář v Dřevohosticích dne 17. února 1834 ve svých 68 letech na tuberkulózu.

*Mgr. Zdeněk Smiřický
Vlastivědná společnost Žerotín Dřevhostice*

Včelaření v Dřevohosticích

Koncem loňského roku si včelaři ze základní organizace Českého svazu včelařů připomenuli 100. výročí založení včelařského spolku v Dřevohosticích. S díky byly vzpomenuy zásluhy předcházejících generací, které se i ve velmi nepříznivých podmínkách plně věnovaly této krásné a pro společnost tolik prospěšné činnosti.

Na výroční schůzi ZO začátkem letošního roku odstoupil stávající výbor vedený přítelem Miloslavem Garzinou. Členové výboru pracovali ve funkcích po dlouhou dobu. Zvláštní poděkování patří příteli Garzinovi, který byl duší a hnacím motorem celé ZO. Byl zvolen nový výbor z mladých členů a předsedou se stal Ing. Lubomír Zámorský. Novému výboru přeje mnoho úspěchů do dalších 100 let.

členové ZO ČSV Dřevhostice

Jaká byla letošní zima?

Letošní mimořádně teplá zima jen potvrzuje, že běh ročních období, jak nás učili ve škole, přestává platit. Klimatologická zima začíná 1. prosince a končí posledního února, někdy se udává zima jako chladnější část roku, kdy teplota klesá pod bod mrazu. V Dřevohosticích bývá první mrazový den kolem 24. října, je opravdu zajímavé, že letošní mimořádně teplou zimu byl první mráz již 3. října, (nejdříve za dobu mého pozorování), další mráz byl až 26. listopadu, nejpozději byl první mráz 23. listopadu (v roce 1996). Na jaře poslední mrazy bývají průměrně 15. dubna, od 20. března (v roce 1999) do 6. května (v roce 2011).

Průměrná teplota v letošní klimatologické zimě byla 2,5 °C, to je 2,9 stupně nad dlouhodobým průměrem (-0,4 °C). Šest chladných měsíců od loňského října do letošního března bylo nadprůměrně teplých, průměrná teplota byla 5,4 °C. (dlouhodobý průměr je 2,9 °C), Letošní březen byl nejteplejší za 29 let. Podobně teplý půlrok byl 2006/2007 (průměr 5,3 °C), naopak nejchladnější část roku 2005/2006 (průměr jen 0,4 °C), proti letošní chladnější o 5 stupňů. Uplynulou zimu byl největší mráz 26. ledna (-13,7 °C), silnější mrazy pod -10 stupňů byly jen tři dny. Největší mráz za celé mé pozorování jsem naměřil 31. ledna 1986 (-27 °C), teplot pod 20 stupňů bylo za 29 let jen 14 (nejvíce 7 krát v zimě 1986/1987).

Svatý Martin (11. listopadu) přijíždí na bílém koni do Dřevohostic až kolem 30. listopadu. Nejdříve jsem první sníh naměřil 28. října (2012), nejpozději 27. prosince 2000.

Maximální výška sněhu v zimě bývá také různá (průměrně 17 cm), nejvíce jsem naměřil 8. února 2006 (34 cm). V zimě 2005/2006 ležela sněhová pokrývka nepřetržitě 85 dní, průměr je 23 dní za zimu. Počet dní se sněhovou pokrývkou bývá v Dřevohosticích průměrně 46 dní, od 15 dní (zima 2006/2007) do 108 dní (zima 2005/2006). Letošní mimořádnou zimu byla měřitelná výška sněhu (2 cm) jen 8. prosince 2013. Mimo toto „silnější“ sněžení ještě slabě sněžilo třikrát v listopadu, šestkrát v lednu a jednou v únoru, tato sněžení byla slabá, zůstal slabý poprašek, nebo sníh při vyšších teplotách roztál.

Poslední půlrok málo pršelo, celkem spadlo jen 60 procent srážkového normálu. V našich říčkách Moštěnce a Bystřičce teče mimořádně málo vody, letos za tři měsíce protéklo v Moštěnce průměrně jen 0,4 m³/sec. minulý rok za stejné období 2,6 m³/sec.

Klimatologové uznávají meteorologická pozorování s nepřerušenou řadou nejméně třicet let (letos začínám dvacátý devátý rok, doufám, že ještě několik let vydržím). O počasí se zajímavě od mládí, teploty, srážky, sníh a jiné jsem zapisoval do kalendářů a sešitků, starší záznamy se mi nedochovaly, mám ucelené záznamy od roku 1986, před několika lety jsem záznamy převedl do tabulek v počítači. V dětství jsem odebíral časopisy ABC a VTM (Věda a technika mládeži) a již po roce 1960 se psalo o počítačích, které zabírají několik místností, paměť tenkrát měly jako dnešní automatická pračka. Tenkrát ani největší fantasta nepřepokládal, že počítač najde tak široké uplatnění a hlavně bude dostupný doslova všem. Kdybych to tušil, uschoval bych lépe všechny záznamy. Počasí je nevyzpytatelné.

František Kužel

Všechno je jednou poprvé...

Tak se **POPRVÉ** v našem městečku uspořádal kurs tanečních pro dospělé. Přihlásilo se nás sice jen devět párů, napříč všemi generacemi, ale o to byl kurs intenzivnější a zábavnější. První hodiny byly věnovány základním krokům většiny společ-

čenských tanců – blues, valz, foxtrot, polka, valčík, ča-ča, rumba, tango, salza a jive. Po zvládnutí základních kroků taneční mistr přidával složitější figury, abychom všichni zářili na parketu, až přijde plesová sezona. Za 10 lekcí jsme všichni většinu tanců zvládli, ale hlavně jsme si tančení krásně užili. Taneční mistr byl hodný, trpělivý a dolečka opakoval krokové variace, až je zvládli úplně všichni. Při závěrečné „koloně“ jsme zjistili, že i pro naše taneční mistry to bylo POPRVÉ. Byli jsme totiž jejich první taneční kurs a trochu se sami obávali, jak to dopadne. A dopadlo to výborně. Překvapilo nás to, protože vůbec nepůsobili nejistě a uměli nás tanec naučit. O to větší radost jsme měli, protože je příjemné být první...

Michaela Roubalíková

Úspěch mladých dřevohostických tenistů

Ve dnech 8.–10. 2. proběhl v SK Zlín – Mladcová turnaj mladších žáků Prince Cup Českého tenisového svazu. Na turnaji startovalo 32 mladých tenistů z celé Moravy a Slovenska. Turnaje se zúčastnili i členové tenisového oddílu T. J. Sokol Dřevohostice Petr Neděla a Filip Dostál. Petr Neděla se během víkendových zápasů probojoval do finále ve dvouhře, kde nestačil na mladého slovenského hráče a obsadil tedy 2. místo. V souběžně probíhající čtyřhře pak naši hráči porazili všechny nasazené dvojice a po velké finálové bitvě pak turnaj ve čtyřhře vyhráli.

Tenisový oddíl T. J. Sokol Dřevohostice

Filip Dostál a Petr Neděla

Z činnosti T. J. Sokol Dřevohostice

Vážený sportovní přítel, rád bych se s vámi podělil o příjemné překvapení, které jsem zaznamenal v průběhu podzimních a zimních měsíců v naší sokolovně.

Oddíl stolního tenisu má v Dřevohosticích dlouholetou tradici a je jedním z oddílů, o který má zájem i mladá generace. V letních měsících některé děti běhaly po tenisových kurtech a stolní tenis se stal alternativou pro podzimní a zimní měsíce. Kroužek mladých stolních tenistů vznikl z vlastní iniciativy dětí. Nejprve bylo potřeba najít

termín, čas a zajistit ochotné trenéry. Zpočátku se všichni scházeli ve čtvrtek, ale později již každou středu. Zkušenosti předávali členové stolního tenisu pánové Jakubál, Vlach, Vašina, Ondruška a zkušenosti získávali Oldřich Zmeškal, Filip Dostál, Radek Janečka, Jan Sigmund, Petr Neděla, Adam Dostál, Matěj Kantor, Tomáš Sehnálek, Jakub Tšpon, Klárka Vašinová, Naďa Klvaňová a Dominik Starý.

Jaroslav Jančík

Korunka Miss Earth ozdobila Nikolku od Dopitů

Všichni prarodiče mají nejkrásnější vnoučata na světě, o tom není sporu. Máloko mu se však dostane tak nepopíratelného potvrzení jako manželům Dopitovým – v sobotu 29. března třičtvrtě hodiny před půlnocí se dozvěděli z televizní obrazovky, před níž napjatě seděli už několik hodin, že se právě jejich vnučka Nikola Buranská stala druhou vicemiss a Blesk Českou Miss Earth 2014!

Šťastná babička má slzy v očích ještě teď: „Považovala jsem za obrovský úspěch, že se Nikolka z těch 1260 uchazeček vůbec dostala mezi deset nejkrásnějších dívek. Po cestě na Mauricius přijela na víkend k nám do Dřevohostic, aby načerpala sílu na finálové vystoupení. Jen tak relaxovala, odpočívala a taky jsme si pěkně poklábosily

a trochu jsem ji rozmazlovala. Nikča má třeba moc ráda čokoládu, ale protože je na ni alergická, může jen čichat její vůni nebo si sem tam uloupnout kousíček, a tak jsem jí aspoň tři kousky té vysokoprocentní podstrčila.“

Jaké jste měli pocity, když jste spatřili svou překrásnou vnučku na televizní obrazovce s korunkou druhé vicemiss na hlavě?

„Můj muž to celé natáčel, a tak si občas pouštíme, jak jsem při tom řvala nadšením. Hned jsme si s manželem na ten úspěch připili, a pak si připíjeli s dalšími a dalšími, a tak už ze zásob slivovice moc nezbyvá. Vzápětí začaly drnčet telefony s blahopřáními, která přijímáme vlastně dodnes. Přestože je Nikolka moc zaneprázdněna novými povinnostmi, najde si chvíli, aby nám zatelefonovala a zároveň nás požádala, abychom všem moc a moc poděkovali za podporu, zasílané hlasy a gratulace.“

Děti chtějí být princeznami, herečkami, hasiči nebo potápěči. Pozorovali jste u malé Nikolky touhu stát se modelkou?

„Už jako malá holka si se starší sestrou Soňou hrávaly na módní přehlídky. Mámiňy vysoké podpatky, to bylo její. V jednom kuse se obě nakrucovaly, tancovaly a hrály divadlo... to mají po dědovi. Na táborech k podobným kouskům dokázala Nikolka strhnout i ostatní děcka, a tak jsme ani moc nedivili, když se přihlásila do České Miss.“

Velkým dilematem pro uchazečky o titul Miss bývá volba volné disciplíny, která může šance zvýšit nebo je naopak pohřbít.

„Nikolka si mohla si vybrat z několika možností. Když zvážila, že mnoho soupeřek zvolilo taneční vystoupení, rozhodla se nakonec pro hru na zobcovou flétnu. V tom se cítila nejjistější, protože pískat se učila snad šest nebo víc let, i když už nějakou dobu na hraní nemá čas.“

Hudební vystoupení, kterým si získala porotu i diváky, se nakonec ukázalo jako dobrá volba, protože Nikolka si po nešťastném úrazu musela připadat jako

ta ubohá malá mořská víla, která tančila na nožích. A jak to vlastně bylo s těmi stehy? Na internetu jich uváděli pět, v televizi mluvili o šesti. Nebo je to lékařské tajemství?

„Ve skutečnosti bylo stehů devět. Nikolka si o korál rozřízla nejen palec, ale i chodidlo, a protože rána asi nebyla řádně desinfikována, nakonec se zanítila, celá operace se musela opakovat a zranění znovu vyčistit. Při ošetřování nad ní stál celý štáb s kamerou, a tak nemohla ani křičet a nárek chudák dusila příkrývkou.“

Mnoho diváků oceňovalo kromě krásy dívek i nádheru šatů, které pro prezentaci na soutěži zapůjčily přední salony. Komentátoři se ale zmiňovali, že se úbo-ry uchazečkám příliš nezamlou- valy.

„Ze všech šatů měla Nikolka nejraději ty krátké stříbrné. Červená slavnostní róba, která se mi líbila nejvíc, protože byla elegantní, vkusná a pro takovou příležitost jako dělaná, jí moc k srdci nepřišla. Prý to není její barva. Jestliže v novinách napsali: „...finalistky nebyly spokojené s šaty,“ tak to byla určitě naše Nikolka. Šaty za 350 tisíc a ona ofrňuje!“ (smích)

Nikolka Buranská se také nijak netají tím, že Dřevohostice jsou jejím nejoblíbenějším místem, kde se celá rodina schází a kde má babičku a dědu. Dědeček Jarda po celý finálový večer zuřivě fandil a na všechny strany rozesílanými SMSkami kontroloval, zda fandí i všichni kamarádi. Co jste si pomyslel právě v okamžiku, kdy na pódiu zaznělo Nikolčino jméno ověněné titulem Miss Earth?

„V ten moment mi napadlo jenom, že letos s námi asi Nikča na tábor nepojede.“

Nikola Buranská, sympatická, charismatická, srdečná, skromná a veselá dívka s čtveráckým úsměvem, kterou známe z prázdninových pobytů a táborů, se letos stala druhou vicemiss a Blesk Českou Miss Earth. Z celého srdce jí blahopřejeme k úžasnému úspěchu a zároveň držíme palce, aby všechny ty povinnosti miss zvládla stejně bravurně a s elegancí jako své vystoupení v soutěži.

Nataša Kučerová, členka fanklubu

Co se děje v mateřské škole

* K zápisu do mateřské školy přišlo 27. 3. 2014 13 dětí. Protože 17 dětí odchází do základní školy, poklesne v příštím školním roce počet dětí v MŠ. Paní učitelka Pořízková odchází do důchodu. Musíme přijmout novou, kvalifikovanou paní učitelku, promyslet organizaci na nový školní rok a pracovní dobu učitelky, abychom zajistili provoz 3 tříd a vyšli finančně.

* Aby se dětem v MŠ líbilo a rády navštěvovaly školku, snaží se učitelky vymýšlet pestrý program, připravovat vhodné pomůcky a vytvářet estetické prostředí. Někdy pomáhají i rodiče výzdobou školky, brigádou (jaro, podzim).

* Učitelky musí na příští školní rok vypracovat nový školní vzdělávací program. Chceme-li být na další 3 roky zařazeni do sítě škol podporujících zdraví, musíme náš školní vzdělávací program zaslat ke schválení na Státní zdravotní ústav do Prahy.

* Co nás ještě čeká: oslava Dne matek; výlet do Galaxie Zlín, kam se děti velmi těší; atletické přebory; dětský den; rozloučení s předškoláky; poslední zvonění.

* Co už se uskutečnilo: plavecký výcvik od 9. 1. do 20. 3. 2014 (18 dětí); květinový den v MŠ k uvítání jara; zápis do ZŠ a MŠ; Mateřinky v pohybu; každý měsíc loutkové nebo maňáskové divadlo.

* Mateřinky v pohybu je nesoutěžní přehlídka pódiových skladeb tanečních skupin mateřských škol. Letos se zúčastnilo 13 školek (10 z Přerova, Kokory, Vinary a my). 8 děvčat z naší školky se prezentovalo skladbou s názvem Banánky v čokoládě, jejíž autorkou je p. uč. Pokorná, a kterou s nimi také nacvičila. Skladba měla velký úspěch a roztleskala zaplněný Městský dům.

...dární vycházka do lesa

Děti na plaveckém kurzu ↑

↑ vystoupení na „Mateřinkách v pohybu“
se skladbou „Banánky v čokoládě“

Jarní den v maskách ↗

Výcházka do lomu ↓

Ze základní školy

V hlavní roli sběr papíru

Třídíme odpadové suroviny a sbíráme starý papír. Že to není nic světoborného? Velmi se mylíte, protože o náš sběr projevila zájem televize i rozhlas!

Jak deváťáci pomáhají nakládat balíky papíru do přistaveného kontejneru, si přišla natočit paní redaktorka s kameramanem, a tak si kluci vyzkoušeli, co znamená být hercem.

„Za naši tříčlennou skupinu dělal interview, i když ne zcela dobrovolně, Franta, a tak jsme čekali kritiku, že jsme nastrčili Františka, aby mluvil za nás, protože sami bychom neřekli nic. Takové chování je ovšem asi dost rozšířené i u dospělých, protože paní zástupkyně stejným způsobem dostrkala k mluvení paní ředitelku,“ odhalil **Víťa Michálek** tajnosti z natáčení.

„Jsme slavnější než Tom Matys, který byl v Poště pro tebe,“ pochvaloval si **Vlasťa Panák**, který i při nošení dbal, aby mu vítr nerozhodil účes. **Fandu Malhockého** zaskočilo, kolik materiálu se musí natočit a jak dlouho to všechno trvá: „Když konečně zaznělo: Pojďte s tím papírem! vyšli jsme schody, ovšem kameraman nám řekl, ať si to vezmeme ještě jednou, pak každý sám a ještě jednou za sebou a zase, ale tentokrát jsme nešli až dolů, ale zůstali jsme stát za dveřmi, což jsme museli párkrát zopakovat a potom nosit sběr ze sklepa na váhu a nakonec balíky odvláčet do kontejneru. Být hercem je fakt dřina,“ uznal.

O pár dní později se pak krátký šot objevil v televizi, ale většina natočeného materiálu skončila ve střižně. „Hlavní roli obsadil pan místostarosta, ale měli jsme aspoň epizodu,“ shodli se naši tři adepti na Oskara.

Pro natáčení do rozhlasu jsme vybrali výřečné sběrače **Báru Pročkovou** a **Toma Sehnálka**, od kterých jsme se třeba dozvěděli, že výtěžek ze sběru by se dal použít na zřízení školní zoologické zahrady s žirafami a slony. No servus!

Díky mediální reklamě a pilným sběračům a jejich rodinám se podařilo až po střechu narvat tři kontejnery, a tak se třídy těší na pěkný výdělek.

Vodění medvěda školkou a školou

Masopustu jsme se jako každý rok rádi ujali my, osmáci. Připravili jsme spoustu masek – siamská dvojčata, doktor se sestřičkou, kominík, vodník, tygr a samozřejmě prase s medvědem. Děti ve školce z nich byly nadšené a moc jsme se jim líbili.

Ve škole jsme ze začátku malinko chybovali, ale postupně se zlepšovali a zdokonalovali. Hlavně menší děti měly radost a společně si s námi zatancovaly a zazpívaly. Celý Masopust se nám pěkně vyvedl, jenom škoda, že už nebude žádná repríza, ale to se nedá nic dělat, protože přece: „Zhusta, lidi, zhusta, konec Masopusta!

Patricie Pechová a Marie Obdržálková

Modrý den

Naše škola se po celý rok věnuje humanitárním akcím, jejichž výtěžky podpoří potřebné. Dlouholeté zapojení do hnutí Na vlastní nohou nám vyneslo titul Stonožková škola, přispěli jsme škole postižené povodní i nemocným dětem třeba sběrem víček z pet-lahví. Nejsou to ale jen peníze, co dokáže pomoci.

2. duben je na celém světě věnován porozumění lidem s poruchou autistického spektra. V tento den se lidé na celém světě zapojují do osvětové akce Rozsvíťme (se) modře. Proč zrovna modře? Modrá barva je symbolem dorozumívání mezi lidmi, je barvou komunikace, což je jedna z oblastí, ve které mají lidé s autismem největší potíže. Svět autistů je záhadný a ani my sami o něm toho moc nevíme. Snažme se lidem s poruchou autistického spektra porozumět, poznat je a pochopit je, protože oni sami nás pochopit nemohou.

Modrý den jsme věnovali také všem lidem, kteří neměli to štěstí a na svět přišli s hendikepem nebo jim jej nemilosrdný osud nadělil. Prvňáčkům rozdál spolužák Miša marcipánové modrásky a všichni jsme se pokud možno oblekli do něčeho modrého, abychom tak vyjádřili svou podporu a sna-

hu pomoci, a debatovali jsme o překonávání problémů i o tom, jak jsme schopni a ochotni přispět jiným lidem ke zlepšení života.

Ze zamyšlení žáků 9. třídy:

- * Stále si na něco stěžujeme, ale máme vůbec na co? Jsme zdraví, a ani si neuvedomujeme, jak je to důležité.
- * Je smutné, že pro lidi s hendikepem mezi zdravými moc místa není, protože ne každý člověk je dobrák. Dobráků je vlastně čím dál méně.
- * Je toho mnoho, kde můžeme pomoci. Musíme ale chtít.
- * Ať je na tom člověk jakkoli, nikdo nemá právo jej izolovat od ostatních.
- * Věnovat člověku s hendikepem chvilku svého času, povídat si s ním, pobavit se, to by snad neměl být pro nikoho problém. Ale je!
- * Neměli bychom se vymlouvat, že pro lidi s postižením toho můžeme dělat jen málo, protože i to málo je víc než nic.

Druháčci popřáli i slíbili: „...aby vám bylo na světě lépe, abyste se dokázali každý den radovat. Budeme mít s vámi velkou trpělivost, budeme vás mít rádi takové, jací jste.“

Školní ekotým

vyhlásil soutěž o nejlepší ekobásničku a šetření energiemi. Sešla se necelá třicítka vynikajících básnických děl, z nichž uvádíme stříbrnou poemu čtvrtáka **Ondry Zatloukala**, která varuje před následky plýtvání:

**Elektřina, to je věc,
Uděláš „cvak“ a spadla klec.
Elektřinou jsem nešetřil,
všechna světla jsem rozsvítil.
Od rána až do večera,
dělal jsem to tak i včera.
Dělal jsem to každý den,
pak jsem musel z domu ven,
nezbylo mi na nájem.**

Technický lyžák

Letošní lyžák provázelo napětí, protože nejdůležitější učební pomůcka, tedy sníh, stále ne a ne napadnout. Když se počasí na moment umoudřilo, vyrazilo čtyřřadvacet lyžařů s instruktory na uměle zasněžované rusavské svahy.

„Nejlepší bylo, když jsem vyhrál 2. místo ve slalomu, málem jsem sebou sice švihl, ale pak jsem to ustál a pohár byl můj. Mám ho v kuchyni na polici, je to můj první a jsem na něj hrdý. Takový nemá ani tatínek!“ chlubí se **Ladislav Roubalík** z 5. třídy.

„Nejsrandovnější disciplína,“ vzpomíná jeho sestra **Julie**, „byl běh v lyžácích do kopce. Poháněl nás instruktor Kája, který měl normální boty. Kdo to nestihl, musel na trestné kolečko. Měli jsme i superzdravé svačiny, třeba párky v rohlíku, a kluci místní specialitu – gumové medvídky rozpuštěné v čaji.“

Být archeologem

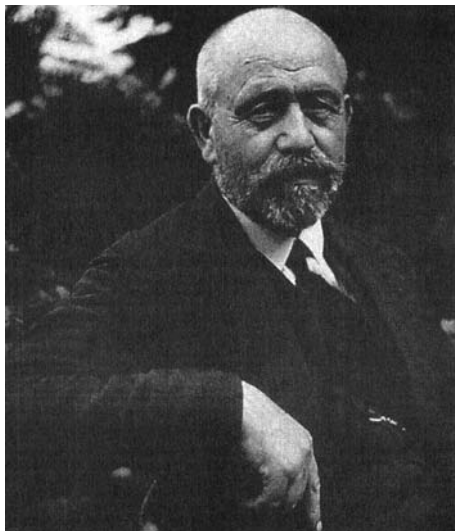
V den, kdy jsme se šli se třídou podívat na vykopávky pod dřevohostickou zvonici, jsem si uvědomila, jak musí být archeologové trpěliví, zruční a taky že je jejich práce nezbytná. Jsou to opravdu velice šikovní a odhodlaní muži a ženy.

Ne každý si to uvědomuje, ale představte si, že máte například velikánské pole hlíny a šéf řekne, že v něm máte najít nějaké mince nebo knoflíky nebo co já vím. Vy teda ráno vstanete a jdete na pole, první den nic nenajdete, druhý taky ne. Třetí den by se na to každý normální člověk vykašlal, ale náš archeolog jde do práce i čtvrtý a pátý den a chodí tam tak dlouho, dokud nenajde nějaký velký (nebo třeba jenom malý) nález a manželka mu za to doma uvaří ten nejlepší guláš na světě.

Ale teď vážně! Lidé vykonávající tohle řemeslo musí mít zaprvé zrak jako orel a zadruhé taky trpělivost jako rybář. A hlavně toho musejí spoustu pročíst, nastudovat a znát a taky je to asi musí hodně bavit.

Vendula Mizerová

Akademický malíř Jano Köhler a Dřevohostice

Velmi zajímavé výstavy ke 140. výročí narození Jano Köhlera (7. 2. 1873 – 20. 1. 1941), opomíjeného, avšak skvělého malíře z Moravského Slovácka:

Dne 19. července 20013 se ve výstavních prostorách v Bystřici pod Hostýnem konala důstojná vernisáž díla akademického malíře Jano Köhlera, které je bytostně spjata nejen s Moravským Slováckem, ale i s celou naší vlastí, ale hlavně s Moravou i s naším regionem. Na výstavě bylo možno zhlédnout více než sto jeho prací, nejen obrazy, grafiky

a návrhy na keramickou výzdobu hostýnské Jurkovičovy křížové cesty, ale i zdobnou keramiku, portréty členů rodiny, ex libris a j. Mimořádným dílem, které nebylo nikdy vystaveno, bylo rozměrné plátno „Žehnání polím“ a skleněná vitráž „Madona s dítětem“.

O tom, že akademický malíř Jano Köhler je velmi ceněným umělcem, svědčí i současná skvělá výstava jeho díla, která probíhá od 4. prosince 2013 až do 27. dubna 2014 pod názvem „S láskou k Bohu a Hané“ v Arcibiskupském paláci v Olomouci.

O životě a díle skvělého malíře při vernisáži v Bystřici pod Hostýnem zasvěceně pohovořila mladá Mgr. Silvie Malíková z Hodonína, která se jeho dílem, které bylo dlouho, avšak neprávem opomíjeno, odborně zabývá. O čtrnáct dní později se čtenelé výtvarného umění sešli na komentované prohlídce díla tohoto malíře, kde velmi poutavě promluvila manželka jeho vnuka pana Jiřího Köhlera z Plumlova, který opatruje malířovu pozůstalost, paní Mgr. Jana Köhlerová. Na její projev navázal restaurátor mistr Vojtěch Pařízek z Prahy, jenž ve svém velmi procitěném sdělení zdůraznil genialitu, skromnost, pokoru a lásku, která byla životním kredem tohoto našeho skvělého výtvarníka.

Dílo Jano Köhlera bylo po roce 1948 tehdejší vládnoucí garniturou a oficiální kritikou po mnoho let záměrně opomíjeno, protože se umělec s velkým zaujetím mimo jiné věnoval výzdobě kostelů a jeho motivy byly často spojovány s výjevy z historie křesťanství.

Jano Köhler se narodil 7. února 1873 v Brně. Od dětských let toužil stát se malířem. Neměl to v životě jednoduché, protože pět týdnů po jeho narození mu zemřel otec a maminka zůstala na obživu a výchovu svých právě narozených dvojčat (narodil se společně se sestrou Růženkou) zcela sama. Po studiu na brněnském gymnáziu v letech 1884–1891 Jano absolvoval Uměleckoprůmyslovou školu v Praze

Nástropní obraz v kostele sv. Havla v Dřevohosticích.

(1893–1897). Již zde na něj měly velký vliv významné osobnosti tehdejšího výtvarného umění – profesoři František Ženíšek (1849–1916), který zde vedl ateliér pro figurální kresbu, do sochařské tvorby jej zasvěcoval Stanislav Sucharda a problematiku aktu studoval u Felixe Jeneweina. Ve studiu pokračoval v letech 1897–1900 na Akademii výtvarného umění v Praze, kde se opět stal žákem profesora Františka Ženíška, který byl právě rok před jeho příchodem ustanoven profesorem této věhlasné umělecké školy.

Již za studia na Uměleckopřemyslové škole na něj měl též velký vliv významný architekt Kamil Hilbert, který jej získal pro práce související s architektonickou výzdobou a zasvětil jej do výtvarných technik dekorativního a monumentálního charakteru. Přes zimní období v letech 1888 a 1899 spolu dokonce pracovali na zakázkách v Mnichově. K jeho prvním větším pracím se řadí sgrafitová výzdoba zámku v Prostějově v letech 1900–1901. Tehdy ještě maloval témata, která mu byla předestřena. Mimořádný význam pro něj mělo setkání s prostějovským knězem a básníkem katolické moderny Karlem Dostálem-Lutinovem. Ten se stal jeho podporovatelem a získal jej pro ilustraci svých literárních děl a pro spolupráci s časopisy „Nový život“, „Archa“ a později s exkluzivní „Zlatou Prahou“. V Prostějově se podílel na výzdobě kostela Povýšení sv. Kříže, kde byl sochařskou výzdobou pověřen další skvělý umělec sochař František Bílek. V tomto kostele se ve vstupní části nachází Köhlerova velká malba Panny Marie Svatohostýnské, zachraňující Moravu před tatarskými hordami. V roce 1907 spolu s Jožou Úprkou, s jeho bratrem Frantou a dalšími moravskými výtvarníky založil Sdružení výtvarných umělců moravských se sídlem v Hodoníně a bez jakéhokoliv nároku na odměnu svými sgrafity v roce 1914 vyzdobil zdejší Dům umělců.

V roce 1912 se na sv. Hostýně začíná se stavbou velkolepé Křížové cesty, jejímž autorem je skvělý architekt slovenského původu, který vychází z lidového umění, Dušan Jurkovič. Oba umělci chtěli vytvořit ojedinělou architektonickou a obrazovou galerii pod nebeskou oblohou.

Jano Köhler byl přizván k výtvarnému řešení výjevů z bible pro tuto křížovou cestu. Zvolil si tehdy velmi náročnou, ale ve své době trvanlivou techniku řezané keramické

Litografie Cyrila a Metoděje

skromným, avšak hluboce vzdělaným člověkem s mimořádným uměleckým nadáním.

Za svého života vytvořil na 2. 500 malířských a grafických prací, jejichž evidence ještě není zcela dokončena. Freskami a sgrafity vyzdobil na 70 kostelů v Čechách i na Moravě a zkrášlil svými díly dalších 55 světských staveb. Převážná část jeho díla čerpala z náboženských motivů, do nichž se promítají prvky moravského lidového umění, avšak byl poučen i barokem a secesí.

K jeho nejznámějším obrazům patří věrozvěstové sv. Cyril a Metoděj. Je to litografie z roku 1914. Oba světci jsou zde zachyceni pod vlivem umění malířů ruských ikon. Z obou jejich tváří vyzařuje velká moudrost a oddanost myšlence šíření víry a vzdělanosti. Tento obraz nás reprezentuje v československé kapli chrámu sv. Petra v Římě. Malíř za toto skvělé dílo od tehdejšího papeže Lva XIII. obdržel významné ocenění – zdobný diplom a čestnou medaili.

V roce 1935 se toto dílo dokonce objevilo na československých poštovních známkách, rytcem byl grafik Bohumil Heinz.

Jano Köhler, už tehdy uznávaný umělec, byl přizván i k výzdobě kostela sv. Havla v Dřevohosticích. Zde od 3. listopadu 1932 na klenbě nad kněžištěm vymaloval výjev ze života sv. Havla, člena iroskotské misie, který s usadil jako poustevník v Bregenzi u Bodamského jezera ve Švýcarsku. Je zde zachycen okamžik, kdy pro sv. Havla přicházejí poslové vévody z Gunzy s prosbou, aby přišel uzdravit nemocnou vévodovu dceru. Za to, že ji svatý Havel uzdravil, daroval mu pak vévoda místo, kde pak sv. Havel poustevničil.

Obraz je proveden vlhkostí odolnou kaseinovou technikou a Mistr navrhl i výmalbu celého kostela rázovitým ornamentálním stylem, ovlivněným secesí. Provedl ji pod jeho vedením známý bystřický dekorativní malíř Jan Ježek. Bohužel, díky neznalosti tohoto díla, byla malba dřevohostického kostela v šedesátých letech minulého století překryta

mozaiky. Velmi úzce spolupracoval s keramickým závodem v Rakovníku, kde musel spolu se zdejšími odborníky, které si svým zápalem pro věc plně získal, řešit mnoho problémů. A tak i přes náročnost této techniky dosáhl skvělého výsledku. Je autorem všech dvanácti zastavení křížové cesty z počtu třinácti. Poslední 13. zastavení je dílem jeho přítele, rovněž výtečného malíře z Moravského Slovácka, Joži Úprky. Jano Köhler zde vytvořil skvělou galerii myšlenkově bohatých mozaikových obrazů, která je ozdobou celého svatohostýnského komplexu.

Od roku 1926 se trvale usadil ve Strážovicích na Moravském Slovácku, v rodném kraji své maminky, kde koupil bývalé kanceláře opuštěné železné huti a celý komplex přestavěl na obytný dům s ateliérem. Zde, mezi prostými lidmi na vesnici, se cítil nejlépe, svobodně dýchal a zůstával stále tím osobitým, plachým,

skromnější bílou barvou, avšak dílo Mistra Jano Köhlera nad kněžištěm je dosud mimořádnou ozdobou dřevohostického stánku víry.

V letech 1933–1935 vyzdobil svými sedmi freskovými obrazy i kostel sv. Jiljí v Bystřici pod Hostýnem, kde dosud obdivují i výmalbu interiéru, navrženou právě Jano Köhlerem.

K jeho dalším dílům mimo jiné patří výzdoba domu zvaného Hanačka v Prostějově. Na základě pozvání tehdejšího olomouckého arcibiskupa Lepolda Prečana (který se stal ctitelem jeho díla a podporovatelem) se s velkým zaujetím zhostil výzdoby arcibiskupského paláce a zvláště pak zdejší kaple Sester sv. Kříže, kterou vyzdobil nástrojnými malbami z cyklu „České nebe“. Podílel se i na výzdobě Sarkandrovky kaple v Olomouci, Augustiniánského domu v Luhačovicích, Muzea v Kyjově a je autorem sgrafit z historie města na radnici v Tišnově. Svými sgrafity vyzdobil mnoho školních budov nejen na Moravě, ale i v Čechách.

Skromný, pokorný dělník umění, avšak skvělý malíř Jano Köhler, zemřel 20. ledna 1941 v Brně. Jeho dílo, i když muselo po dobu mnoha let ustoupit do pozadí, opět skvěle září a obohacuje naši národní kulturu.

*Mgr. Zdeněk Smiřický
Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice*

Ještě k historii opravy kostelní věže dřevohostického kostela sv. Havla

Protože v článku o pořízení nové krytiny dřevohostického kostela sv. Havla v roce 2013 došlo k menším nepřesnostem, rádi bychom vše uvedli na pravou míru. Po ukončení žňových prací v roce 1954 se dřevohostičtí s nadšením pustili do opravy farní budovy a později do velké opravy kostela. Na opravu fary získali dřevohostičtí farníci finanční prostředky pravidelnými sbírkami vždy každou první neděli v měsíci, kdy se sbírky obětavě ujali občané Bohumil Kvasnica a Jan Zámorský z Turovic. Na opravě kostelní věže se finančně podílel stát.

Skupina tesařů – Petr Janoščík (mistr tesařský z Holešova), Eduard Konvičný a Adolf Zmeškal – vedená Aloisem Dolákem, opravdovým mistrem tesařského řemesla, byla posílena o dělníky V. Poledňáka a Lubomíra Zmeškala. Napřed prováděla náročnou stavbu dřevěného lešení až po vrchol kostelní věže. Původní poškozenou vazbu kostelní věže museli napřed rozebrat a pak pracně zhotovit celou novou dřevěnou konstrukci – vazbu bání kostelní věže. Při tesařských pracích velice pomáhal i tehdejší velmi oblíbený a pracovitý pan farář P. Rudolf Klimeček, kterého jste tehdy častokrát mohli vidět s tesařskou sekerou v ruce.

Pan Alois Dolák, narozený 12. srpna 1904, se vyučil tesařem u známého dřevohostického stavitele Aloise Tvarůžka. Po vyučení pracoval jako soukromý tesařský tovaryš a později mistr tesařského řemesla. Po roce 1948 působil jako tesařský mistr pod Okresním stavebním podnikem Holešov a Přerov. Během své tesařské praxe, kdy mu později mnohdy pomáhal i jeho zeť, všem známý skvělý hudebník František Tkadlíček (vzal si za ženu starší dceru pana Doláka Marii), zhotovoval nejen krovky –

Alois Dolák
(12. 8. 1904 – 1. 3. 1973)

vazby pro střechy rodinných domků, ale i náročné konstrukce kostelních věží, na příklad v Bochoři, v Holešově, v Bystřici pod Hostýnem a jinde. Provedl i vazbu věže kapličky v Radkovách. Byl svědomitým pracovníkem, skvělým tesařským mistrem, který svou náročnou prací doslova žil. Podle vzpomínek rodiny i mnohdy v noci vstával k plánům náročných konstrukcí, rozloženým na stole v pokoji hned vedle ložnice a řešil problémy, které vyvstaly. Znali jsme jej jako skromného, pracovitého člověka, zasloužilého, obětavého člena dřevohostického hasičského sboru, jehož si v našem městečku každý hluboce vážil. Zemřel 1. března 1973. Naše obec v něm ztratila na slovo vzatého odborníka, „pana mistra tesaře“, jakého nám tehdy záviděli širokodaleko.

*Zdeněk Smiřický a František Kužel
Vlastivědná společnost Žerotín
Dřevohostice*

*Poznámka: Za cenné postřehy
vděčíme členům rodiny Žabkovy
z Dřevohostic- Chmelína a zápiskům
známého dřevohostického patriota
a písmáka pana Františka Kužela staršího.*

Rekonstrukce krytiny kostelní věže v roce 2013.

Padák pro prince

Která dívka by netoužila po setkání s princem! Ten, se kterým se osobně setkala slečna Simona Vybíralová, nebyl pohádkový, ale skutečný člen jordánské královské rodiny. Slečna Simona ovšem není chudá dívka podporovaná kouzelnou kmotřičkou, ale energická mladá sportovkyně.

❖ Jak se mladá dáma z Moravy dostane do královských služeb?

Jednoho dne mi na prostějovském letišti nabídli, abych jela do Jordánska balit zejména tandemové padáky, a protože takové nabídky se dvakrát neopakují, dlouho jsem neváhala a souhlasila. Pořádně jsem nevěděla, do čeho jdu, ani jsem nevěřila, že vůbec odjedu. Najednou přišel konec října a já jsem se s bandou parašutistů vydala na cestu do Jordánska. Akci pořádá The Royal Aero Sports Club of Jordan, který nabízí turistické aktivity jako lety balonem nad významnými místy Jordánska. Právě se rozhodli svou nabídku rozšířit o tandemové seskoky a náš tým složený z tandemových pilotů, kameramanů, baličů a řídicího seskoků i s výsadkovým letadlem z Prostějova jim to přiletěl umožnit.

❖ Jak vás Jordánci přijali?

Parašutismus není v Jordánsku vůbec tak běžný jako u nás a zpočátku nešlo všechno úplně hladce. Mnoho věcí nebylo zcela připraveno, další práce se řešily za chodu. Samotné letiště – dropzona, kde se tandemové seskoky provozují, leží uprostřed pouště. Kolem jen písek, suchá křoviska a pasoucí se stáda. Občas nás svou návštěvou potily i děti, které na místo na kole přijížděly na oslech. Uprostřed tohoto ničeho vystavěli betonovou dráhu, nepříliš rozměrný pruh umělé trávy pro přistávání parašutistů, který byl i přes nouzi o vodu docela často zavlažován, a pár letištních budov. Každý „skákač“ den nám ale byli k dispozici nejen policisté, hasiči a záchranáři, ale také uklízeči a kuchaři, kteří připravovali obědy a večeře. Jelikož je tento sport v Jordánsku novinkou, tandemového skoku chtivých lidí přicházela spousta, zejména o víkendech. Během našeho pobytu jsme naskákali více než tisíc tandemů. Pro srovnání, je to asi poloviční množství seskoků, než jsme v Prostějově absolvovali za celou minulou sezónu.

❖ A co Jeho královská Výsost? Setkala ses s princem osobně?

Komerční zákazníci nebyli jediní, kdo si přijel na dropzonu zaskákat. Bylo tu i pár nadšenců parašutistů z různých koutů světa a také jordánský princ Hamzah bin Al Hussein, jenž se o pořádání této akce také zasloužil. Osobně nás přijel na počátku našeho pobytu navštívit a zaskákat si. Nepřijel ovšem na bílém koni, ale opancéřovaným autem s početnou ochrankou, v druhém voze přivezli i princeznu. Králův bratr vypadal úplně civilně a neprincovsky, takže bylo snadné si ho splést s kdejakým jiným člověkem. Byl opásán revolverem, který po chvíli vyměnil za padák, a šel si skočit z letadla. A právě já jsem měla tu čest balit Jeho i Její Výsosti padáky.

❖ Příležitost balit královské padáky asi nepřišla sama od sebe?

To opravdu ne. Předcházelo mu doporučení examinátora pro tandemové seskoky z Dubaje. Vůbec jsem netušila, že tady kontroloval bezpečnost, a považovala jej za dalšího nadšeného parašutistu, který si ze známosti přijel jen tak pro radost zaskákat. Cestou z přistávací padákové plochy jsem s ním prohodila pár slov a dozvěděla mimo jiné,

že je to princův známý. Přiznala jsem, že nebudu pouze skákat, ale hlavně balit padáky, a on mi okamžitě oznámil, že budu balit i jeho padák, jelikož tato aktivita nepatří k jeho oblíbeným a jen zřídka si padák zabalí sám.

Princ i princezna, i když každý zvlášť, přijeli během našeho pobytu provést ještě pár seskoků. Hned bylo vidět, že v Jordánském hášimovském království opravdu vládnou slova panovníků. Co princ řekl, bylo ihned vykonáno. Ano, ihned, ne až za hodinu, zítra nebo ještě později. Tady je totiž běžné, že místní lidé mají na všechno dost času nebo požadavek odloží jako neuskutečnitelný. Například na dropzoně nebylo možné připojit se k internetu, což jsme potřebovali pro správný chod seskoků. Jakmile princ dorazil, podivil se překvapeně: „Vy tady nemáte wifi?“ a rázem bylo po problému. Termín rychlé odpovědi: „Zítra to bude,“ byl skutečně dodržen.

Pro přistávání padáků sloužil pouze malý trávníček uměle vybudovaný v poušti. Kolem dokola samé suché křoví plné ostnů jako nože a kamenitá pole. Přistávat do takového terénu je nejen nepříjemné, ale dokonce nebezpečné. Úprava okolí dropzony však představovala pro organizátory nepřekonatelný problém. „Snažte se přistávat přesně,“ bylo odpovědí na naše nářky. To by ale nesměla jednoho dne princezna přistát takzvaně do „kytek,“ tedy přímo do trnitých keřů! Najednou tu byl válcovací stroj řízený náčelníkem letiště, který se postaral o srovnání okolní plochy. Problém trefit se

Dropzona

S obyvateli pouště.

V Petře

na nevelký travnatý obdélník však neměli jen nepříliš zkušený Jordánci. Jednou to nevyšlo ani mně. Přistála jsem do písku, který jsem měla až v puse. Pochopitelně jsem si zanádalala, ale tohle přistání šlo opravdu do měkka.

❖ **Nebalila jsi ovšem padáky jen pro královského prince.**

Kromě sem tam seskakování z letadla a balení pár padáků pro Jejich Výsosti jsem se věnovala hlavně balení tandemových padáků, a že jich bylo! Provedli jsme přes tisíc tandemových seskoků a padáky balili jen čtyři baliči. Někdy pohodové, jindy jsme končili až za tmy a měli toho fakt dost.

❖ **Stačila jsi při takovém zaneprázdnění poznat i něco z památek a zajímavostí Jordánska?**

Stihli jsme i výlety a válení nejen v moři, ale i léčivém blátě. Jakmile to bylo možné, rozjeli jsme se k Mrtvému moři – a byl to zážitek! Není problém si v jeho slaných

vodách jen tak lehnout a číst si knížku nebo se namazat solí prosyceným bahnem od hlavy k patě a pak si užívat nádherně jemné pokožky.

Mrtvé moře jsme měli hned u nosu, jelikož okolní hotely jsou vystaveny na jeho na pobřeží, ovšem za jinými zážitky jsme se většinou museli vydat i stovky kilometrů daleko autobusem. Jednou z prvních našich zastávek byla Betánie, vesnice při řece Jordán, hranici Jordánska a Izraele. Zde byl pokřtěn Ježíš a nejen on. I dnes jsou v této řece křtěni lidé, zejména z její izraelské strany. Také my jsme smočili ruce i nohy v posvátné vodě.

Největším zážitkem byla návštěva skalního města Petra. Téměř dvoukilometrová cesta skalní štěrbinou najednou odhalí úžasný skalní palác, slavnou Pokladnici. Petra však není pouze tento známý monument, ale celé skalní město, které se dá sotva projít za jeden den. Okolo cesty se tyčí ve skále vytesané hrobky, honosná sídla, chrámy, jeskyně, skály a další skály, kolem projíždějí velbloudi, osli a koně s jezdci zvoucí, samozřejmě za poplatek, k projížďce, spousta stánků a dětí, nabízejících pohlednice, korálky a jiné upomínkové předměty na prodej.

Další z našich cest směřovala do Wadi Rum, měsíčního údolí v poušti lemované bizarními skalními útvary. Písečnou pustinu jsme zdolali v džipech, což byla opravdu jízda, ochutnali jsme beduínský čaj ve stanu, poobědvali v nomádské vesničce a následně se ještě jeli projet na čtyřkolkách, abychom si písku opravdu užili.

Rudého moře jsme si užili do sytosti na palubě velké jachty. Splnila jsem si svůj další sen, když jsem se spolu s francouzskou instruktorkou potápění vydala za dalším superzážitkem do hlubin.

❖ **Pochopitelně se musím zeptat: Plánuješ se do Jordánska vrátit?**

Tandemové skákání mělo obrovský úspěch a pro velký zájem by se letos na podzim mělo opakovat. Já se ale chystám vrátit se zpět ke studiu a nejsem si jista, kdy se do pouštního království opět vydám. Když ne pracovním nebo za skákáním, pak třeba jen na výlet. Místní lidé jsou nesmírně laskaví a úžasné zážitky, které země nabízí, rozhodně stojí za to!

Moc děkujeme Simoně Vybíralové, že se s námi o své úžasné zážitky podělila, a přejeme jí mnoho úspěchu ve sportu i ve studiu.

Nataša Kučerová

Samovýroba dřeva v našem lese

V souvislosti s vývojem energetické situace narostl zájem o vytápění domácností dřevem. Zvýšený počet uchazečů o samovýrobu dřeva z řad občanů přináší s sebou opatření v podobě pravidel pro samovýrobu, která byla zveřejněna v Dřevohostickém zpravodaji č. 1/2009, str. 36-39. Jen pro osvěžení doporučuji každému, kdo se touto činností zabývá, aby se s nimi ve vlastním zájmu seznámil. I když je Dřevohostický les v majetku městyse Dřevohostice, je hospodaření v něm, stejně tak jako v lesech jiných vlastníků, upraveno zákonem č. 289 z roku 95, a řadou vyhlášek, předpisů, zejména lesním hospodářským plánem. Žádný z těchto předpisů však neukládá vlastníkově lesa (ani městysu Dřevohostice) umožňovat komukoliv těžbu dřeva v lese nebo dokonce zásobovat domácnosti palivem. Naopak jsou lesy, kde cokoliv podobného je zcela zakázáno – např. Žebračka (vlastníkem je město Přerov). Z tohoto pohledu je realizace samovýroby vstřícným krokem zastupitelů městyse a správce lesa vůči občanům Dřevohostic. Proto jsem očekával, že se budu setkávat s určitým pochopením v tomto směru, že se tady pořádá něco, co občanům umožní snáze řešit nelehkou energetickou situaci, zejména těm, kteří jsou ve finanční tísní. V celé řadě případů jsem se setkal však s opakem, s porušováním pravidel, zcizováním dřeva z výroby či odcizením dřeva jiným samovýrobcům, s poškozováním lesních cest, neoprávněným kácením, neoprávněným vjížděním motorovými vozidly či vozidly způsobujícími hluk až úhyn zvěře, mnohdy s jednáním, které je v rozporu se zájmem vlastníka lesa včetně vyvážení odpadků.

V předchozích dvou letech došlo ke kolísání teplot, zejména k maximálním teplotám, a ke srážkovým výkyvům, což ovlivnilo příznivý vývoj kůrovců a muselo být přistoupeno ke zvýšenému objemu jehličnatých těžeb, zejména pak těžeb nahodilých a kůrovcových. Jakmile jsem v září loňského roku byl seznámen s tím, že zájemců o samovýrobu dřeva je přihláшено 85, bylo mi hned zřejmé, že tento počet nemůže Dřevohostický les v jednom roce uspokojit. Bylo proto ihned občanům nabídnuto zpracování klestu po těžbě topolů v areálu zem. střediska, kde se pár zájemců přihlásilo, dále byly nabídnuty těžební odpady po jehličnatých mytních těžbách prostřednictvím rozhlasu, přihlásil se však pouze 1 občan. Z toho usuzuji, že situace nebyla zdaleka tak tíživá, jak někteří občané prezentují. V lese obce Pavlovice, kde rovněž spravuji les, je jehličnatý klest středem

prvořadého zájmu k výrobě štěpky. Podotýkám, že jehličnatý klest je stále ještě k dispozici.

Žadatelé o samovýrobu, na které nevyslo, budou přednostně uspokojeni v následujícím období, takže není důvod ke stížnostem. V pravidlech je rovněž zmíněna cena samovýroby, resp. dříví ze samovýroby. Všude v okolních lesích, pokud samovýroba vůbec existuje, je cena až 3x vyšší, z důvodů, o kterých jsem se již zmínil. Přes vše, co jsem uvedl, věřím, že většina samovýrobců ke své činnosti přistupuje zodpovědně a váží si důvěry, kterou v ně lesní hospodář a rada městyse vkládá. Za to a za přínos k tomu, že nám les roste, patří právě jim mé poděkování.

Josef Kretek, lesní hospodář

Z naší knihovny

Milí čtenáři,

opět vás zdravím a nabídkou nových knih vás chci přilákat do knihovny. Tentokrát je to čtyřdílná historická sága o době velkých přemyslovských králů „**Přemyslovská epopej**“ oblíbeného autora Vlastimila Vondrušky. Od téhož autora je i další série čtyř volně navazujících knih o mladém rytíři, trubadúrovi a příležitostném prodávaci ostatků Martinovi ze Stvolna.

Přírodní léčebné postupy popisují knihy Michaila Tombaka „**Vyléčit nevyléčitelné**“ a J. A. Zentricha a J. Jonáše „**Věčně zelené naděje**“.

Knihy napříč různými žánry pak obsahuje obsáhlý dubnový výměnný soubor z Městské knihovny v Přerově, každý čtenář si vybere podle svého vkusu.

„*Stinnou stránkou nových knih je, že kvůli nim nemáme čas číst staré*“ tento citát Josepha Jouberta je výstižný, jenže knihovna není archiv, i proto v naší knihovně nyní probíhá prodej vyřazených knih a časopisů. Ceny od 1 Kč do 20 Kč jsou spíše symbolické a za utržené peníze nakoupíme knihy nové.

Přijďte se prohrabat stovkami starších knih, vybaví se vám vzpomínky z dětských či mladých let a nákupem podpoříte obnovu knižního fondu naší obecní knihovny.

Děkuji a přeji krásné jaro.

Ludmila Valčíková, knihovnice

Starosta chválí

Pány **Antonína Dvořáčka** a **Lubomíra Kroulíka**,
kteří oba odevzdali nalezené peněženky.

Pozvánka na letní pionýrský tábor na Sochové

Vážení rodiče, nabízíme Vám pro vaše dítě účast na letním stanovém táboře v Rajnochovicích. Tábor je zaměřen na sportovní aktivity a táboření ve volné přírodě s kamarády, samozřejmě je připravený jako každý rok pestrý program pro děti + celotáborová etapová hra.

Termín tábora: 29. 6. – 12. 7. 2014.

Cena : 3.200 Kč.

Možnost příspěvku od zaměstnavatele nebo zdravotní pojišťovny. Další informace získáte na tel. č. 605 916 956 – p. Šaradínová Lenka

nebo www.pionyr-drevohostice.cz.

Informace z úřadu městyse

- ◆ Nastalo opět období práce na zahradě a kolem domu, připomínáme, že platí obecně závazná vyhláška městyse Dřevohostice č. 1/2010 o regulaci hluku.

Práce s hlučnými stroji a nástroji je touto vyhláškou zakázána z důvodu obtěžování okolí hlukem

v pracovní dny	od 00:00 do 06:00 a od 20:00 do 24:00 hodin
v sobotu	od 00:00 do 08:00 a od 20:00 do 24:00 hodin
v neděli a o svátcích	od 00:00 do 09:00 a od 12:00 do 24:00 hodin

Například posekat trávu na zahradě si **můžete v sobotu od 8 hodin ráno do 8 hodin večer**, ovšem v neděli jen **od 9 do 12 hodin**. Dodržujte, prosím, tuto vyhlášku a dopřejte svým sousedům klid k odpočinku.

- ◆ Upozorňujeme občany, kteří dosud nezaplatili **poplatek za TKO**, že byl **splatný do 30. 4. 2014**. Poplatek uhradte co nejdříve na pokladně Úřadu městyse Dřevohostice nebo na účet číslo 187721747/0300, spec. symbol: 1337, var. symbol: číslo popisné domu.

Sazba poplatku pro poplatníka, t.j. pro fyzickou osobu s trvalým pobytem v obci (případně vlastníci v obci rekreační objekt) činí **440 Kč/osoba/rok 2014**.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

*Významné životní jubileum
si v měsících květnu, červnu a červenci 2014
připomenou tito naši spoluobčané:*

88 let

Antonie Mrázková

85 let

Josef Matyáš

83 let

Stanislav Dvořáček

Josef Jemelík

Ludmila Kopečná

Ladislav Polášek

82 let

Josef Tomaník

Jaroslav Tvarůžek

Božena Bahounková

75 let

Drahomíra Březinová

Ludmila Kolínská

Jarmila Kuželová

Danuše Štěpánová

70 let

Josef Marek

Eva Gardavská

Alena Tomášová

Jaromír Perutka

Ilona Růžicková

Josef Kratina

Pavla Karásková

Ladislav Foukal

60 let

Ladislava Ročáková

Milan Sedlář

Antonín Školoud

*Všem jubilantům blahopřejeme
a do dalších let přejeme pevné zdraví,
osobní štěstí a životní optimismus.*

Narozené děti

Boris Humburský ☞ Tereza Procházková ☞ Zuzana Bittnerová

*Vážení rodiče, vítáme Vaše dětiátka a přejeme jim i Vám
mnoho zdraví a radostných chvil.*

Uzavřená manželství

Michal Sedlář a Božena Vaculová

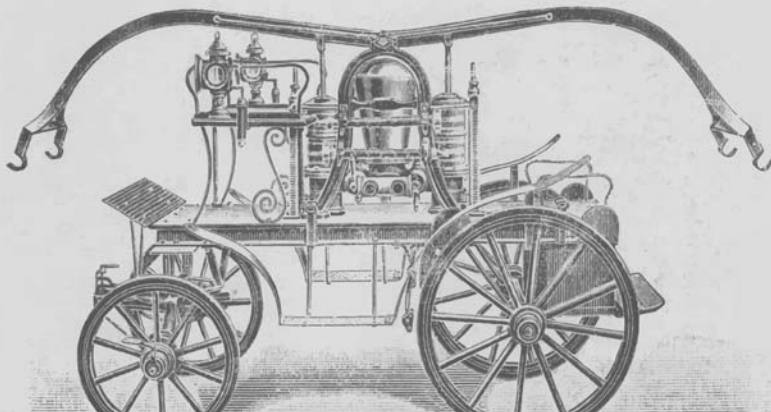
*Vážení novomanželé,
na Vaši společné cestě životem Vám přejeme hodně štěstí, lásky,
porozumění a spokojenosti.*

Z našich řad odešli

Ján Bortník (82) ☞ Oldřich Hynek (88) ☞ Jozef Sedlák (82)

*Vážení pozůstalí,
přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.*

130 LET SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ DŘEVOHOSTICE

VÝSTAVA HISTORICKÉ HASIČSKÉ TECHNIKY

28. – 29.6.2014

DŘEVOHOSTICE
areál zámecké zahrady

PROGRAM OSLAV

SOBOTA 28.6.2014

- 14:00 – 19:00 • výstava historické a moderní techniky
 - ukázky integrovaného záchranného systému (HASIČI, POLICIE, ZÁCHRANNÁ SLUŽBA)
- 16:00 • SPANILÁ JÍZDA AUTOMOBILOVÝCH STRÍKAČEK – Dřevohostice – Bystřice pod Hostýnem
- 16:00 – 20:00 • hraje kapela ROCKY
- 20:00 – 21:00 • vystoupení kapely ARRHYTMIA

NEDĚLE 29.6.2014

- 10:15 • SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ v kostele sv. Havla
- 11:15 • průvod k soše sv. Floriána
- 11:00 – 14:00 • prohlídka zrekonstruované hasičské zbrojnice – výstava historických dokumentů a fotografií
- 10:00 – 18:00 • výstava historické a moderní techniky
 - vyprošťování osob z havarovaného automobilu
- 14:00 – 19:00 • hraje HASIČSKÁ KAPELA ŠEUCOUSKÁ MUZIKA ze Skutče

Po oba dny

zábavné atrakce pro děti • otevřeno hasičské muzeum • ukázky hašení pomocí historické a moderní techniky

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

150 LET ČESKÉHO
DOBROVOLNÉHO HASIČSTVA

1. dubna 2013

1. dubna 2014

Foto: František Kužel st.